2024/2493

27.9.2024

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2024/2493

af 23. september 2024

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 for så vidt angår ajourføring af overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF ([1]), særlig artikel 14, stk. 1, og artikel 30f, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen (EU ETS) blev revideret og ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/959 ([2]) for at bringe det i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ([3]), som fastsætter et mål om en reduktion af nettoemissionerne på mindst 55 % senest i 2030 sammenlignet med 1990.

(2) Som opfølgning på ændringen af direktiv 2003/87/EF i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/958 ([4]) og direktiv (EU) 2023/959 bør Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 ([5]) tilsvarende ændres for at indarbejde de fornødne definitioner og nærmere ordninger for overvågning og rapportering af emissioner fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendt kulstofbrændsel samt for at sikre overensstemmelse med bæredygtigheds- og drivhusgasbesparelseskriterierne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([6]) med henblik på overvågning og rapportering af emissioner fra transport af CO_2 til geologisk lagring ved hjælp af andre midler end rørledninger, emissioner fra luftfart, herunder overvågning og rapportering af ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart, og emissioner fra det nye emissionshandelssystem for bygninger, vejtransport og ikke-ETS-industri.

(3) I henhold til det nye emissionshandelssystem for bygninger, vejtransport og andre sektorer er det nødvendigt, at definitionen af en »endelig forbruger« i artikel 3, nr. 69, indeholder en mere specifik henvisning til definitionen af reguleret enhed i artikel 3, litra ae), i direktiv 2003/87/EF.

([1]) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/959 af 10. maj 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og drift af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 134, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/959/oj).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj)

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/958 af 10. maj 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF for så vidt angår luftfartens bidrag til Unionens emissionsreduktionsmål for økonomien som helhed og passende gennemførelse af en global markedsbaseret foranstaltning (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 115, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/958/oj).

([5]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 (EUT L 334 af 31.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj).

(4) Artikel 5 i gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 bør ændres for at afspejle, at fuldstændigheden af overvågningen og rapporteringen bør omfatte alle proces- og forbrændingsemissioner fra stationære anlæg, fra alle emissionskilder og kildestrømme med tilknytning til de aktiviteter, som er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, og andre direkte tilknyttede aktiviteter i overensstemmelse med artikel 3, litra e), i nævnte direktiv.

(5) For at forbedre kvaliteten af oplysninger om biomasse, om vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse (RFNBO'er), om genanvendte kulstofbrændsler (RCF'er) og om syntetiske kulstoffattige brændstoffer og for at lette den nationale rapportering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ([7]) bør driftslederne overvåge og indberette emissioner fra både fraktionen af kulstof med nulsats og fraktionen af kulstof uden nulsats af disse brændstoffer som memorandumposter i emissionsrapporterne. Med henblik herpå bør parametre vedrørende biomasse hhv. uden nulsats og med nulsats, RFNBO'er og RCF'er eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer bestemmes og rapporteres for hver tilsvarende kildestrøm i henhold til standardberegningsmetoden i henhold til artikel 24 i gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 og massebalancesystemet i henhold til artikel 25 i nævnte forordning. Der er behov for særlige regler for fastsættelse af sammensætningsrelaterede beregningsfaktorer vedrørende biomasse hhv. uden nulsats og med nulsats, RFNBO'er og RCF'er samt syntetiske kulstoffattige brændstoffer, herunder fraktionen af kulstof med nulsats og fraktionen af kulstof uden nulsats.

(6) For at undgå systematisk undervurdering af de samlede emissioner i massebalancesystemet, når kulstof med nulsats indgår i de tilførte og de producerede strømme, er det vigtigt for driftslederne at bestemme indholdet af kulstof med nulsats i de producerede strømme. Der kræves klar dokumentation for, at undervurdering er undgået, og at den samlede masse af fraktionerne af kulstof med nulsats i de producerede materialer er lig med den samlede masse af fraktionerne af kulstof med nulsats i inputmaterialerne.

(7) I direktiv 2003/87/EF, som er revideret ved direktiv (EU) 2023/959, præciseres det, at emissionsfaktoren for biomasse er nul, hvis biomassen opfylder de bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner ved anvendelse af biomassebrændsler, der er fastsat i direktiv (EU) 2018/2001, under hensyntagen til eventuelle nødvendige tilpasninger med henblik på anvendelse i henhold til direktiv 2003/87/EF som fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 14 i nævnte direktiv. For at præcisere de betingelser, hvorunder biomasseemissioner kan tildeles nulsats, og for at bringe dem i overensstemmelse med det reviderede direktiv (EU) 2018/2001 bør artikel 38, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 ændres. Hvis de relevante bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner ikke finder anvendelse på en specifik type biomasse, kan denne biomasse direkte tildeles nulsats. I dette tilfælde bør driftslederne dog stadig påvise, at kriterierne ikke finder anvendelse. Vurderingen af dokumentationen for, om kriterierne finder anvendelse, og dokumentationen for bæredygtighed er en væsentlig del af verifikationen, hvor verifikatoren kontrollerer, at overvågningsmetoden, herunder tildelingen af nulsatsen for biomasse, er blevet anvendt korrekt. Hvis bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner i artikel 29, stk. 2-7 og 10, finder anvendelse, kræves disse kriterier overholdt, for at der kan tildeles nulsats. Biomasse, der ikke opfylder kriterierne i dette tilfælde, bør behandles som et fossilt brændstof. Tildeling af nulsats for emissioner under EU ETS adskiller sig fra de støtteordninger, der er defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv (EU) 2018/2001.

8) Ved artikel 31a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([8]) som ændret oprettes der en EU-database for at gøre det muligt at spore flydende og gasformige vedvarende brændstoffer, genanvendte kulstofbrændsler og syntetiske kulstoffattige brændstoffer (»EU-databasen«). Senest den 21. november 2024 bør EU-databasen være fuldt ud driftsklar. Hvis der kræves overholdelse af bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner i artikel 29, stk. 2-7 og 10, i direktiv (EU) 2018/2001 i forbindelse med biomasse og artikel 29a i nævnte direktiv i forbindelse med flydende og gasformige vedvarende brændstoffer og RCF'er, bør der fremlægges dokumentation for bæredygtighed i overensstemmelse med artikel 30 og 31 i nævnte direktiv. For at lette denne proces og mindske den administrative byrde bør medlemsstaterne kunne anvende dokumentation fra driftsledere og luftfartøjsoperatører i EU ETS samt regulerede enheder fra EU-databasen om

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 (EUT L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

transaktioner vedrørende enhver mængde brændstof, der er blevet købt og anvendt i løbet af rapporteringsåret, og som er blevet forbundet med annulleringen af den respektive mængde i EU-databasen. I tilfælde af efterfølgende manglende overholdelse i forbindelse med dokumentation for bæredygtigheden af de annullerede mængder i databaserne skal den kompetente myndighed korrigere de verificerede emissioner i overensstemmelse hermed.

(9) I henhold til artikel 33 i gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 skal prøveudtagningen være repræsentativ for det specifikke parti og må ikke være tendentiøs. Hvis der anvendes kontinuerlig prøveudtagning fra røggasstrømmen, bør analysehyppigheden tilpasses denne proces og omfatte hele rapporteringsåret uden afbrydelse.

(10) Direktiv (EU) 2023/959 har udvidet anvendelsesområdet for de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, med henblik på raffinering af enhver olie, enhver jernproduktion, produktion af aluminiumoxid, produktion af brint og transport af CO_2 ved hjælp af andre midler end rørledninger. For at sikre overensstemmelse med bilag I til direktiv 2003/87/EF er det nødvendigt at ajourføre bilagene til gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066.

(11) I direktiv 2003/87/EF anerkendes den potentielle rolle, som RCF'er og RFNBO'er spiller med hensyn til at mindske drivhusgasemissionerne i sektorer, der er vanskelige at dekarbonisere. For at bidrage til dekarboniseringen skal besparelserne af drivhusgasemissioner ved anvendelsen af disse brændsler opfylde de mindstekriterier for besparelser, der er fastsat i artikel 29a i direktiv (EU) 2018/2001, og beregnes efter den metode, der er fastsat i den retsakt, der er vedtaget i henhold til nævnte artikel.

(12) RCF'er eller RFNBO'er, der indeholder kulstof i deres kemiske sammensætning, såsom e-petroleum eller e-methanol, kræver et kulstofholdigt råmateriale til deres produktion. Indtil alle faser af levetiden for et produkt, hvori der anvendt opsamlet kulstof, er underlagt kulstofprissætning, navnlig i affaldsforbrændingsfasen, vil medregning af emissioner på det tidspunkt, hvor de frigives fra et produkt til atmosfæren, medføre en undervurdering af emissioner. I tilfælde hvor RFNBO'er eller RCF'er fremstilles af opsamlet CO_2 under en aktivitet, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, bør emissionerne medregnes under denne aktivitet. For at undgå dobbelttælling og dobbelt betaling for de samme emissioner bør CO_2-emissioner fra RCF'er og RFNBO'er, der opfylder kriterierne i direktiv (EU) 2018/2001, have en emissionsfaktor på nul.

(13) Syntetiske kulstoffattige brændstoffer skal overholde kriterierne for drivhusgasbesparelser i artikel 2, nr. 13), i direktiv (EU) 2024/1788 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint. Produktionen af syntetiske kulstoffattige brændstoffer kræver kulstofholdige råmaterialer. Med forbehold for revision i forbindelse med kulstof med nulsats, der forbrændes i anlæg, der er undtaget fra EU ETS på grund af deres høje anvendelse af biomasse i henhold til punkt 1 i bilag I, og for at undgå dobbelttælling inden for EU ETS i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 bør emissionerne fra syntetisk kulstoffattigt brændstof, hvis brændstoffernes kulstofindhold stammer fra EU ETS og derfor er blevet medregnet, herunder når dets emissionsfaktor er nul, tildeles nulsats. Emissioner fra syntetiske kulstoffattige brændstoffer med andet kulstofindhold bør behandles som deres fossile brændstofækvivalenter. Det er nødvendigt at fastsætte regler for bestemmelse af fraktionen af syntetiske kulstoffattige brændstoffer med nulsats.

(14) RCF'er eller RFNBO'er, der ikke opfylder de drivhusgasemissionsbesparelseskriterier, der er fastsat i artikel 29a i direktiv (EU) 2018/2001, anses for at føre til utilstrækkelige drivhusgasemissionsbesparelser i forhold til fossile brændstoffer. Emissionerne fra forbrændingen af sådanne RCF'er eller RFNBO'er bør derfor behandles som deres fossile brændstofækvivalenter. Da fossile brændstoffer kan blandes med RCF'er eller RFNBO'er, er det nødvendigt at fastsætte regler for bestemmelse af fraktionen af RCF eller RFNBO med nulsats.

(15) Gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 bør fastlægge den overvågningsmetode, der bør anvendes på emissioner fra RFNBO'er, RCF'er og syntetiske kulstoffattige brændstoffer med nulsats. Der bør medtages bestemmelser om fradrag af de samlede emissioner fra RFNBO'er, RCF'er og syntetiske kulstoffattige brændstoffer med nulsats, i tilfælde hvor driftslederen anvender den målingsbaserede metode til bestemmelse af de samlede CO_2-emissioner. Ved udformningen af støtteordninger for vedvarende eller kulstoffattige brændstoffer bevarer medlemsstaterne retten til at udforme incitamenterne til at anvende forskellige RFNBO'er, RCF'er eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer.

(16) Ved anvendelse af den målingsbaserede metode for biomasseholdige brændsler og materialer bør der desuden tilføjes betingelser for tilfælde, hvor fraktionen af biomasse uden nulsats er lig med fraktionen af biomasse med nulsats. Der bør også gives præciseringer for tilfælde, hvor disse betingelser ikke er opfyldt, og i så fald bør driftslederen følge de bestemmelser, der anvendes i forbindelse med den beregningsbaserede tilgang.

(17) Når anlæggets foreslåede metode omfatter kontinuerlig prøveudtagning fra røggasstrømmen, og det stationære anlæg samtidig forbruger naturgas fra nettet, bør CO_2, der stammer fra biogas, for at undgå dobbelttælling bestemmes ved laboratorieanalyse, og denne mængde bør henholdsvis fratrækkes den samlede mængde CO_2 med nulsats, der tidligere er bestemt ved den beregningsbaserede tilgang.

(18) Direktiv 2003/87/EF anerkender ikke negative drivhusgasemissioner. For at undgå at generere negative emissioner bør en driftsleder ikke fratrække CO_2, der stammer fra brændstoffer med nulsats, fra sine emissioner. I tilfælde af opsamling af emissioner fra en blanding af kilder med nulsats og uden nulsats bør den mængde CO_2, der stammer fra kilder uden nulsats, og som kan trækkes fra driftslederens emissioner, for at sikre klarhed og enkelhed fastsættes på grundlag af forholdet mellem emissioner med og uden nulsats.

(19) Aktiviteterne »transport af drivhusgasser med henblik på geologisk lagring« og »geologisk lagring af drivhusgasser« i bilag I til direktiv 2003/87/EF omfatter al CO_2, der transporteres og lagres på et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF, uanset CO_2'ens geografiske og fysiske oprindelse. For at undgå mangler i overvågnings- og rapporteringsrammen og for at tilskynde driftslederne af CO_2-transportinfrastruktur eller CO_2-lagringsanlæg til at minimere lækager er det nødvendigt at præcisere, at driftslederne bør overvåge og rapportere alle emissioner fra den samlede mængde CO_2, der lagres geologisk i deres varetægt, herunder hvis den stammer fra aktiviteter uden for anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF.

(20) Da CO_2 bestemt til geologisk lagring forventes at blive transporteret ved hjælp af forskellige transportformer, blev anvendelsesområdet for aktiviteten »transport af drivhusgasser med henblik på geologisk lagring« i bilag I til direktiv 2003/87/EF udvidet i medfør af direktiv (EU) 2023/959 til at omfatte alle transportformer. Det er derfor nødvendigt at revidere overvågnings- og rapporteringsbestemmelserne i forbindelse med transport af CO_2 for at sikre, at de kan anvendes på en CO_2-transportinfrastruktur, der omfatter alle transportformer. Hvis en transportform også er omfattet af en anden aktivitet i henhold til direktiv 2003/87/EF, bør de emissioner, der er omfattet af den anden aktivitet i henhold til nævnte direktiv, udelukkes fra CO_2-transportaktiviteten for at undgå dobbelttælling af emissionerne.

(21) Transporten af CO_2 til geologisk lagring kan foregå over lange afstande. Derfor kan CO_2'en være i transit i længere perioder. I disse tilfælde er det hensigtsmæssigt at give driftslederen af CO_2-transportinfrastrukturen den fornødne fleksibilitet til at fratrække enhver mængde CO_2, der stadig er i transit den 31. december i et givent år, fra de emissioner, der skal rapporteres i det pågældende år, såfremt forsendelsen af CO_2 når frem til sin destination og overføres til et andet lagringsanlæg eller til et andet EU ETS-anlæg senest den 31. januar i det efterfølgende år.

(22) Ved revisionen af direktiv 2003/87/EF blev definitionen emissioner ændret til også at omfatte drivhusgasser, der ikke udledes direkte i atmosfæren. Derfor bør disse også betragtes som emissioner under EU ETS, medmindre de lagres på et lagringsanlæg i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF, eller de er permanent kemisk bundet i et produkt, således at de ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug og ikke kommer ud i atmosfæren ved en hvilken som helst normal aktivitet, som finder sted, efter at produktet er udtjent. Det er derfor nødvendigt at ajourføre bilagene til gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 for at tage højde for drivhusgasser, der udledes på andre måder end direkte til atmosfæren, samtidig med at dobbelttælling af emissioner, hvor drivhusgasser, der ikke udledes direkte i atmosfæren, genanvendes i samme anlæg eller i andre EU ETS-anlæg, undgås. For at undgå unødige forstyrrelser for anlæg, der er berørt af disse ændringer, bør anvendelsen af ændringerne udskydes indtil den 1. januar 2025 for at give tilstrækkelig tid til de nødvendige tilpasninger.

(23) Ved bestemmelse af oxidations- eller omregningsfaktoren for en kildestrøm bør kulmonoxid (CO), der udledes i atmosfæren, betragtes som en molær ækvivalensmængde CO_2. CO, der på anden måde overføres til et produkt eller overføres som et råmateriale, betragtes ikke som en emission i henhold til anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF.

(24) I henhold til artikel 12, stk. 3b, i direktiv 2003/87/EF opstår der ikke en forpligtelse til at returnere kvoter for drivhusgasser, der anses for at være opsamlet og anvendt på en sådan måde, at de er blevet permanent kemisk bundet i et produkt, således at de ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug, herunder enhver normal aktivitet, der finder sted, efter at produktet er udtjent. Det er nødvendigt at medtage en almindelig bestemmelse om, at driftsledere bestemmer og fratrækker den mængde CO_2, der anses for at være permanent kemisk bundet i produkter, der er opført i de delegerede retsakter, som er vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 3b, i direktiv 2003/87/EF, fra deres emissioner, og dermed erstatte den bestemmelse, der gjorde det muligt at fratrække den CO_2, der anses for at kemisk bundet i udfældet kalciumkarbonat.

(25) Under henvisning til artikel 14, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF udgør overvågnings-, rapporterings- og verifikationsrammen (MRV) for ikke-CO_2-relaterede virkninger en selvstændig foranstaltning, der adskiller sig fra kulstofprissætning. EU's forsknings- og innovationsaktiviteter vedrørende konsekvenserne af og de teknologiske løsninger på ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart har været i gang siden 1994 og bør fortsætte. På grund af usikkerheden vedrørende konsekvenserne af de ikke-CO_2-relaterede virkninger, er det vigtigt at igangsætte MRV'en om ikke-CO_2-relaterede virkninger med henblik på at sikre videnskabelig validering af konsekvenserne.

(26) Luftfartøjsoperatører bør fra den 1. januar 2025 overvåge de ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart fra de aktiviteter, der udføres af flyvemaskiner udstyret med jetmotorer, og dermed gøre det muligt at beregne en CO_2-ækvivalent (CO_2(e)) pr. flyvning. Luftfartøjsoperatørerne bør årligt rapportere disse ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart. For at lette igangsættelsen af MRV'en for ikke-CO_2-relaterede virkninger kræves rapporteringen i 2025 og 2026 imidlertid kun for ruter, der involverer to flyvepladser i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), og ruter fra en flyveplads i EØS, der afgår til Schweiz eller Det Forenede Kongerige, om end rapporteringen kan omfatte alle ruter. For så vidt angår 2025 og 2026 er det muligt at rapportere ikke-CO_2-relaterede virkninger af andre flyvninger.

(27) For at mindske den administrative byrde bør luftfartøjsoperatører indgive en samlet overvågningsplan for CO_2-emissioner og ikke-CO_2-relaterede virkninger.

(28) Beregningen af CO_2(e) pr. flyvning bør udføres ved brug af målestandarden for globalt opvarmningspotentiale (GWP) med de tre tidshorisonter GWP_{20}, GWP_{50} og GWP_{100} for at skabe en bedre forståelse af indvirkningen på klimaet gennem anvendelse af virkningsfuldhed som defineret i gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 og af Kommissionens system til overvågning af ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart (NEATS) for at gøre GWP-målestandarden mere nøjagtig.

(29) For at beregne CO_2(e) for ikke-CO_2-relaterede virkninger bør luftfartøjsoperatørerne anvende en særlig tilgang til beregning af CO_2(e). Hvor der forekommer datamangler, anvendes der med denne tilgang moduler til estimering af brændstofforbrug og forskellige emissioner (NO_x, CO, HC), modeller til beregning af CO_2(e) ved hjælp af inputdata og standardværdier som beskrevet i bilag IIIa og IIIb til gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066.

(30) For at undgå at tilskynde til underrapportering kan der anvendes konservative standardværdier. Hvis der ikke foreligger data fra luftfartøjsoperatøren, skal arbejdet fortsætte for at gøre det muligt at rapportere de målte værdier på grundlag af de bedste tilgængelige oplysninger. Anvendelsen af standardværdier vil mindske dataenes nøjagtighed.

(31) I erkendelse af betydningen af at have passende værktøjer til rådighed for at begrænse den administrative byrde i forbindelse med overvågning, rapportering og verifikation af ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart kan luftfartøjsoperatørerne benytte sig af det informationsteknologiske værktøj NEATS, som Kommissionen stiller til rådighed. Luftfartøjsoperatørerne kan også vælge at anvende deres egne informationsteknologiske værktøjer eller tredjepartsværktøjer, forudsat at disse værktøjer er i overensstemmelse med bestemmelserne i gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066, navnlig artikel 56a, og forudsat at Kommissionen godkender dem.

(32) Luftfartøjsoperatørerne bør indsamle og lagre overvågningsdata på en sikker måde, herunder oplysninger om flyvninger og om luftfartøjer. Med henblik herpå kan luftfartøjsoperatørerne benytte Kommissionens IT-værktøj og/eller tredjepartsressourcer, hvilket sikrer overholdelse af fortrolighedsreglerne og tilgængelighed med henblik på verifikation.

(33) I situationer uden indgivne data fra luftfartøjsoperatørerne bør NEATS automatisk kunne beregne CO_2(e) på grundlag af data indsamlet fra eksterne kilder og standardværdierne som beskrevet i bilag IIIa og IIIb til gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066.

(34) Hvis der ikke er adgang til IT-værktøjerne, bør luftfartøjsoperatørerne som en midlertidig foranstaltning overvåge væsentlige oplysninger om flyvningerne og luftfartøjernes egenskaber.

(35) Hvis der ikke er adgang til en fælles referencemodel for numerisk vejrprognose (NWP), bør luftfartøjsoperatørerne som en midlertidig foranstaltning anvende en positionsbaseret forenklet tilgang for at beregne CO_2(e) for ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart.

(36) Med henblik på at minimere den administrative byrde kan luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder vælge at anvende en positionsbaseret forenklet tilgang til at beregne CO_2(e) af ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart.

(37) På grundlag af tilbagemeldingerne om gennemførelsen af EU ETS er det nødvendigt yderligere at lette identifikationen af luftfartøjsoperatører i henhold til artikel 3, litra o), i direktiv 2003/87/EF og medtage et yderligere trin i denne proces.

(38) For at tilpasse bestemmelserne i artikel 28a, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF med denne forordning, for så vidt angår definitionen af luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder, bør denne forordning ajourføres for at give operatører, der opfylder kriterierne i artikel 28a, stk. 4, i nævnte direktiv, mulighed for at anvende de værktøjer til brændstofestimering, som Eurocontrol har indført.

(39) Rapporteringskravene spiller en central rolle med hensyn til at sikre korrekt overvågning af emissioner og korrekt håndhævelse af lovgivningen. For at strømline disse rapporteringskrav bør der fastsættes passende rapporteringsregler for luftfartøjsoperatører for anvendelsen af forskellige typer alternative flybrændstoffer, herunder biobrændstoffer, RFNBO'er, RCF'er og andre brændstoffer, der er støtteberettigede i henhold til den EU ETS-støtteordning, der er oprettet i henhold til artikel 3c, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF.

(40) Der gælder emissionstærskler for luftfartøjsoperatører med henblik på deres deltagelse i EU ETS eller ICAO's ordning for CO_2-kompensation og -reduktion for international luftfart (CORSIA). Luftfartøjsoperatører kan have status som luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder eller have tilladelse til at anvende forenklede værktøjer. I overensstemmelse med formålet med EU ETS og de principper, der også indgår i ICAO's CORSIA-ordning, bør der i beregningen af disse emissionstærskler ikke tages hensyn til den mulige anvendelse af brændstoffer med en emissionsfaktor på nul. Der bør derfor fastsættes en foreløbig emissionsfaktor med henblik på beregning af disse tærskler.

(41) I henhold til direktiv (EU) 2023/959 vil returneringen af kvoter for de årlige emissioner i 2027 under det nye emissionshandelssystem for bygninger, vejtransport og andre sektorer først begynde i 2028. Overvågningen og rapporteringen af emissioner under det nye emissionshandelssystem påbegyndes dog den 1. januar 2025. Der bør fastsættes klare overvågnings- og rapporteringsregler for emissionshandelssystemet for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer i tilstrækkelig god tid for at lette en korrekt gennemførelse heraf i medlemsstaterne. For at mindske den administrative byrde, sikre sammenhæng mellem overvågningsmetoderne og bygge på erfaringerne fra det eksisterende emissionshandelssystem for stationære anlæg og luftfart bør der fastsættes regler for det nye system.

(42) For at sikre et solidt niveau af overvågningsnøjagtighed og minimere den administrative byrde for de regulerede enheder og de kompetente myndigheder bør anvendelsesfaktoren anvendes efter kategoriseringen af den regulerede enhed og brændselsstrømmene. Dette bør gøre det muligt at udføre en mere nøjagtig overvågning og undgå unødvendige ændringer af overvågningsplanerne, hvilket vil mindske den administrative byrde for regulerede enheder og kompetente myndigheder.

(43) For at begrænse den administrative byrde er det hensigtsmæssigt at fastsætte specifikke regler for regulerede enheder med små emissionsmængder og give de kompetente myndigheder fleksibilitet med hensyn til kategoriseringen af regulerede enheder.

(44) For at lette gennemførelsen af de nye foranstaltninger bør der inden 2027 fastsættes en tidsbegrænset undtagelse fra anvendelsen af anvendelsesfaktoren efter kategoriseringen. De kompetente myndigheder bør kunne kvalificere regulerede enheder som regulerede enheder med små emissionsmængder eller tillade den regulerede enhed at klassificere sig selv og hver enkelt brændselsstrøm på grundlag af emissionerne efter anvendelsen af anvendelsesfaktoren med undtagelse af CO_2, der stammer fra brændstoffer med nulsats, såfremt det over for den kompetente myndighed kan godtgøres, at den anvendelsesfaktor, der anvendes til klassificeringen, også fortsat vil være repræsentativ i de kommende år.

(45) For at lette verifikationen bør driftsledere af stationære anlæg, luftfartøjsoperatører, rederier og regulerede enheder indsende de oplysninger om brændstoffer, der anvendes til de aktiviteter, der er omhandlet i bilag I til direktiv 2003/87/EF, sammen med den årlige emissionsrapport. Der bør ikke kræves en særskilt rapport om de mængder af brændstoffer, der er anskaffet og anvendt. Gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 bør derfor ændres.

(46) For at lette en velordnet og sammenhængende indgivelse af overvågningsplanen for regulerede enheder for de kompetente myndigheder og i betragtning af de bestemmelser, der allerede er vedtaget i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/2122 ([9]) om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066, bør alle bestemmelser i denne forordning vedrørende den nye emissionshandel for bygninger, vejtransport og andre sektorer finde anvendelse fra den 1. juli 2024.

(47) Det er ved direktiv 2003/87/EF allerede fastsat, at emissionerne fra RFNBO'er, der anvendes af luftfartøjsoperatører, skal være omfattet af en nulsats, før denne revision af gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 træder i kraft. For at sikre konsekvens, klarhed og lige konkurrencevilkår bør reglerne for overvågning og rapportering af emissioner fra RFNBO'er, RCF'er og syntetiske kulstoffattige brændstoffer med nulsats finde anvendelse fra den 1. januar 2024.

(48) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Klimaændringer —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 og 2 affattes således:

»*Artikel 1*

Denne forordning fastlægger regler om følgende:

i) overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og aktivitetsdata i henhold til direktiv 2003/87/EF i handelsperioden for Unionens emissionshandelssystem fra den 1. januar 2021 og i efterfølgende handelsperioder

ii) overvågning og rapportering af ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart i henhold til artikel 14 i direktiv 2003/87/EF fra den 1. januar 2025.

Artikel 2

Denne forordning gælder for overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner, som er specificeret i forbindelse med de aktiviteter, der er opført i bilag I og III til direktiv 2003/87/EF, for aktivitetsdata fra stationære anlæg, luftfartsaktiviteter, herunder ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart, og frigivne brændselsmængder fra de aktiviteter, der er omhandlet i nævnte direktivs bilag III.

([9]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/2122 af 17. oktober 2023 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 for så vidt angår ajourføring af overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L, 2023/2122, 18.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2122/oj).

Den finder anvendelse på følgende:

i) emissioner, aktivitetsdata og frigivne brændselsmængder, der indtræffer fra den 1. januar 2021

ii) ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart fra den 1. januar 2025.

Overvågningen og rapporteringen af ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart fra 2025 skal omfatte alle ikke-CO_2-relaterede virkninger af de luftfartsaktiviteter, der er opført i direktivets bilag I, og som involverer en flyveplads i EØS. For så vidt angår overvågning og rapportering af ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart, der indtræffer i 2025 og 2026, kræves rapporteringen imidlertid kun for ruter, der involverer to flyvepladser i EØS, og ruter fra en flyveplads i EØS, der afgår til Schweiz eller Det Forenede Kongerige. For så vidt angår 2025 og 2026 kan ikke-CO_2-relaterede virkninger af andre flyvninger rapporteres på frivillig basis.«

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Nummer 4), litra b), affattes således:

»b) hvis massebalancemetoden anvendes i overensstemmelse med denne forordnings artikel 25, én af følgende:

i) en bestemt type brændsel, råmateriale eller produkt, som indeholder kulstof

ii) CO_2 overført i overensstemmelse med denne forordnings artikel 49«

b) Nr. 7) affattes således:

»7) »beregningsfaktorer«: nedre brændværdi, emissionsfaktor, foreløbig emissionsfaktor, oxidationsfaktor, omregningsfaktor, kulstofindhold, fossil fraktion, biomassefraktion, biomassefraktion med nulsats, RFNBO- eller RCF-fraktion, fraktion af RFNBO eller RCF med nulsats, fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof, fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats, fraktion med nulsats eller enhedsomregningsfaktor«

c) Nr. 15) affattes således:

»15) »omregningsfaktor«: forholdet mellem kulstof udledt som CO_2 og det samlede kulstofindhold i kildestrømmen før emissionsprocessen finder sted, udtrykt som en brøk, hvor CO udledt i atmosfæren betragtes som den molære ækvivalensmængde af CO_2. I tilfælde, hvor CO_2-emissionerne anses for at være permanent kemisk bundet i produkt, er omregningsfaktoren forholdet mellem den CO_2, der i løbet af en proces bindes som kulstof i et produkt, og den samlede mængde CO_2, som produktet indeholder i form af kulstof ved afslutningen af samme proces«

d) Følgende indsættes som nr. 23b)-23h):

»23b) »alternative flybrændstoffer«: rene flybrændstoffer, der indeholder andet kulstof end det, der stammer fra de rene fossile brændstoffer, der er opført i tabel 1 i bilag III til denne forordning

23c) »nulsats«: den mekanisme, hvormed emissionsfaktoren for et brændstof eller materiale reduceres for at anerkende:

a) hvis der er tale om biomasse, dens overholdelse af kriterierne for bæredygtighed eller drivhusgasbesparelser i artikel 29, stk. 2-7 og 10, i direktiv (EU) 2018/2001, jf. denne forordnings artikel 38, stk. 5

b) hvis der er tale om RFNBO eller RCF, dets overholdelse af kriterierne for drivhusgasbesparelser i artikel 29a i direktiv (EU) 2018/2001, jf. denne forordnings artikel 39a, stk. 3

c) hvis der er tale om syntetiske kulstoffattige brændstoffer, deres overholdelse af kriterierne for drivhusgasbesparelser i artikel 2, nr. 13), i direktiv (EU) 2024/1788 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint samt den forudgående returnering af kvoter i henhold til direktiv 2003/87/EF for det opsamlede kulstof, der er nødvendigt for at producere de syntetiske kulstoffattige brændstoffer, jf. denne forordnings artikel 39a, stk. 4, medmindre dette opsamlede kulstof er omfattet af en nulsats som defineret i artikel 3, stk. 38f.

23d) »brændstoffer med nulsats«: biobrændstoffer, flydende biobrændsler, biomassebrændsler, syntetiske kulstoffattige brændstoffer, RFNBO'er eller RCF'er eller fraktioner af brændselsblandinger eller materialer, der opfylder kriterierne i denne forordnings artikel 38, stk. 5, eller artikel 39a, stk. 3, eller artikel 39a, stk. 4, alt efter hvad der er relevant

23e) »genanvendt kulstofbrændsel« (RCF): genanvendt kulstofbrændsel som defineret i artikel 2, nr. 35), i direktiv (EU) 2018/2001

23f) »vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse« (RFNBO): vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, som defineret i artikel 2, nr. 36), i direktiv (EU) 2018/2001

23g) »rent brændstof«: brændstof i ren form, der kun indeholder en af følgende fraktioner:

i) fossil fraktion

ii) fraktion af biomasse uden nulsats

iii) fraktion af biomasse med nulsats

iv) fraktion af RFNBO eller RCF uden nulsats

v) fraktion af RFNBO eller RCF med nulsats

vi) fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof uden nulsats

vii) fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats

viii) fraktion af brændsler, der indeholder andet kulstof end det, der stammer fra de fossile brændstoffer, der er opført i tabel 1 i bilag III til denne forordning, eller fra biomasse, RFNBO, RCF eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer

23h) »syntetiske kulstoffattige brændstoffer«: gasformige og flydende brændstoffer, hvis energiindhold stammer fra kulstoffattig brint som defineret i artikel 2, nr. 13), i direktiv (EU) 2024/1788, som opfylder tærsklen for reduktion af drivhusgasemissioner på 70 % i forhold til det fossile brændstof, der sammenlignes med, for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, som fastsat i den metode, der er vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001, som certificeret i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv (EU) 2018/2001.«

e) Nr. 34) og 34a) affattes således:

»34) »brændselsblanding«: brændsel, der indeholder mindst to af følgende:

i) kulstof, der stammer fra biomasse

ii) kulstof, der stammer fra et RFNBO eller RCF

iii) kulstof, der stammer fra syntetiske kulstoffattige brændstoffer

iv) andet fossilt kulstof

eller som indeholder både kulstof med nulsats og andet kulstof.

34a) »blandet flybrændstof«: brændstof, der indeholder mindst to forskellige rene brændstoffer«

f) Nr. 36) og 38) affattes således:

»36) »foreløbig emissionsfaktor«: antaget samlet emissionsfaktor for et brændsel eller materiale baseret på dets samlede kulstofindhold, før det ganges med den fossile fraktion for at nå frem til emissionsfaktoren

38) »biomassefraktion«: forholdet mellem kulstof fra biomasse og et brændsels eller materiales samlede kulstofindhold, udtrykt som en brøk, uanset om biomassen opfylder kriterierne i denne forordnings artikel 38, stk. 5«

g) Nr. 38a) udgår.

h) Følgende indsættes som nr. 38b)-38h):

»38b) »fraktion af biomasse med nulsats«: forholdet mellem kulstof fra biomasse, som opfylder kriterierne i denne forordnings artikel 38, stk. 5, og et brændsels eller materiales samlede kulstofindhold, udtrykt som en brøk

38c) »RFNBO- eller RCF-fraktion«: forholdet mellem kulstof fra et RFNBO eller RCF og et brændsels samlede kulstofindhold, udtrykt som en brøk, uanset om RFNBO'et eller RFC'et opfylder kriterierne i denne forordnings artikel 39a, stk. 3

38d) »fraktion af RFNBO eller RCF med nulsats«: forholdet mellem kulstof fra et RFNBO eller RCF, som opfylder kriterierne i denne forordnings artikel 39a, stk. 3, og et brændsels samlede kulstofindhold, udtrykt som en brøk

38e) »fraktion af kulstof med nulsats«:

i) hvis der er tale om et brændsel, summen af dets fraktion af biomasse med nulsats, dets fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats og dets fraktion af RFNBO eller RCF med nulsats uden dobbelttælling af kulstof

ii) hvis der er tale om et materiale, dets fraktion af biomasse med nulsats.

38f) »kulstof med nulsats«: kulstof i et brændstof eller materiale, der tilhører det pågældende brændsels eller materiales fraktion af kulstof med nulsats.

38g) »fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof«: forholdet mellem kulstof fra syntetisk kulstoffattigt brændstof og et brændsels samlede kulstofindhold, udtrykt som en brøk, uanset om det syntetiske kulstoffattige brændstof opfylder kriterierne i denne forordnings artikel 39a, stk. 4

38h) »fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats«: forholdet mellem kulstof fra et syntetisk kulstoffattigt brændstof, som opfylder kriterierne i denne forordnings artikel 39a, stk. 4, og et brændsels samlede kulstofindhold«

i) Nr. 42) affattes således:

»42) »fossilt kulstof«: uorganisk og organisk kulstof, der ikke er tildelt nulsats«

j) Nr. 55) affattes således:

»55) »CO_2-transport«: transport af CO_2 med henblik på geologisk lagring på et lagringsanlæg, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF«

k) Nr. 63) affattes således:

»63) »CO_2-transportinfrastruktur«: infrastruktur som defineret i artikel 3, stk. 29, i forordning (EU) 2024/1735«

l) Følgende indsættes som nr. 63b):

»63b) »CO_2 i transit«: enhver mængde overført CO_2 i en CO_2-transportinfrastruktur, som ikke er blevet overført til et andet anlæg eller en anden CO_2-transportinfrastruktur inden for samme rapporteringsperiode, som den blev modtaget i«

m) Nr. 69) affattes således:

»69) »endelig forbruger«: med henblik på anvendelsen i denne forordning af definitionen af »reguleret enhed« i overensstemmelse med artikel 3, litra ae), i direktiv 2003/87/EF, enhver fysisk eller juridisk person, der er forbruger af brændstoffet, og hvis årlige brændstofforbrug ikke overstiger ét ton CO_2«

n) Følgende indsættes som nr. 71)-80):

»71) »ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart«: ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart som defineret i artikel 3, litra v), i direktiv 2003/87/EF

72) »CO_2(e) pr. flyvning«: de ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart, der opvarmer atmosfæren, udtrykt som en ækvivalent mængde CO_2-emissioner for den pågældende flyvning

73) »strålingspåvirkning«: en indført ændring af planetens energibalance målt i watt pr. kvadratmeter (W/m^2)

74) »virkningsfuldhed«: den ændring af den globale gennemsnitstemperatur pr. strålingspåvirkningsenhed, som forårsages af den klimamæssige agens i forhold til påvirkningen fra en standard-CO_2-forcering med udgangspunkt i samme oprindelige klimatilstand

75) »CO_2(e)-beregningsmodel«: en model til beregning af den samlede klimapåvirkning fra ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart i overensstemmelse med afsnit 4 i bilag IIIa til denne forordning

76) »vejrbaseret tilgang«: metode C, jf. afsnit 4 i bilag IIIa til denne forordning, hvor der primært anvendes forbedrede vejrdata samt flyveinformation, oplysninger om flyvevej, luftfartøjsegenskaber og brændstofegenskaber

77) »positionsbaseret forenklet tilgang«: metode D, jf. afsnit 4 i bilag IIIa til denne forordning, hvor der primært anvendes luftfartøjets positionsrelaterede data indsamlet under flyvningen som f.eks. flyveinformation og oplysninger om flyvevej, men også grundlæggende vejrdata og luftfartøjsegenskaber

78) »system til overvågning af ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart (NEATS)«: et informationsteknologisk værktøj (IT-værktøj), som Kommissionen stiller til rådighed for luftfartøjsoperatører, akkrediterede verifikatorer og kompetente myndigheder med henblik på at lette og så vidt muligt automatisere overvågning, rapportering og verifikation af ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart i overensstemmelse med artikel 14, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF

79) »luftfartøjsegenskaber«: den kategori af oplysninger, der som minimum for hver flyvning omfatter luftfartøjstypen, motorens/motorernes identifikator(er) og luftfartøjets masse.

80) »flyvemaskine«: et kraftdrevet luftfartøj, som er tungere end luft, og som under flyvning hovedsagelig bæres oppe af aerodynamiske reaktioner på flader, der forbliver faste, så længe flyvebetingelserne ikke ændres.«

3) Artikel 4 affattes således:

»*Artikel 4*

Driftsledere og luftfartøjsoperatører opfylder deres forpligtelser i forbindelse med overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart i henhold til direktiv 2003/87/EF i overensstemmelse med principperne i denne forordnings artikel 5-9.«

4) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»Overvågningen og rapporteringen skal være fuldstændig og omfatte alle proces- og forbrændingsemissioner fra alle emissionskilder og kildestrømme med tilknytning til de aktiviteter, som er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, og andre relevante aktiviteter, der er medtaget ifølge artikel 24 i samme direktiv, såvel som tilknyttede aktiviteter inden for anlæggets område, samt alle drivhusgasser, der er specificeret i relation til disse aktiviteter, samtidig med at det undgås, at emissionerne medregnes flere gange.«

5) I artikel 6 indsættes følgende som stk. 3:

»3. Luftfartøjsoperatører skal på gennemsigtig vis indsamle, registrere, samle, analysere og dokumentere overvågningsdata, herunder antagelser, referencer, aktivitetsdata samt beregningsfaktorer, således at det er muligt for verifikatoren og den kompetente myndighed at reproducere bestemmelsen af de ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart for hver flyvning.«

6) Artikel 8 affattes således:

»*Artikel 8*

Driftsledere og luftfartøjsoperatører sørger for, at det med rimelig sikkerhed er muligt at fastslå integriteten af de emissionsdata og data om ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart, som skal rapporteres. De bestemmer emissionerne og de ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart ved hjælp af de hensigtsmæssige overvågningsmetoder, der er fastsat i denne forordning.

Rapporterede emissionsdata og data om ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart og redegørelser i forbindelse hermed må ikke indeholde væsentlige ukorrekte angivelser, jf. definitionen i artikel 3, nr. 6), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2067 (*) eller være tendentiøse med hensyn til udvælgelse eller præsentation af oplysninger, og de skal give et troværdigt og velafvejet billede af et anlægs eller en luftfartøjsoperatørs emissioner og ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart.

Ved valget af overvågningsmetoder skal de forbedringer, der opnås gennem øget nøjagtighed, afvejes i forhold til de ekstra omkostninger. Ved overvågningen og rapporteringen skal der således stræbes efter den højest mulige nøjagtighed, medmindre dette er teknisk umuligt eller medfører urimeligt høje omkostninger.

(*) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2067 af 19. december 201819. december 2018 om verifikation af data og om akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 334 af 31.12.2018, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2067/oj).«

7) I artikel 11, stk. 1, affattes første afsnit således:

»1. Driftslederens eller luftfartøjsoperatørens overvågning af drivhusgasemissioner og ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart sker på grundlag af en overvågningsplan, som den kompetente myndighed har godkendt i overensstemmelse med denne forordnings artikel 12, idet de tager hensyn til arten og driften af det anlæg eller den luftfartsaktivitet, som planen vedrører.«

8) I artikel 14, stk. 2, indsættes følgende som litra aa):

»aa) der opstår ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart som følge af nye aktiviteter«

9) I artikel 15, stk. 4, foretages følgende ændringer:

a) Indledningen til stk. 4) og indledningen til litra a) affattes således:

»4. Betydelige ændringer af en luftfartøjsoperatørs overvågningsplaner omfatter følgende:

a) for så vidt angår emissioner:«

b) Litra a), nr. iv), affattes således:

»iv) ændring af luftfartøjsoperatørens status som luftfartøjsoperatør med små emissionsmængder i henhold til denne forordnings artikel 55, stk. 1, eller med hensyn til, hvorvidt luftfartøjsoperatøren har til hensigt at anvende de forenklede procedurer i henhold til artikel 28a, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.«

c) Følgende indsættes som litra b):

»b) for så vidt angår ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart:

i) en ændring i den valgte tilgang til CO_2(e)-beregning, jf. denne forordnings artikel 56a, stk. 4, navnlig med hensyn til de IT-værktøjer, hvormed CO_2(e)-beregningsmodellerne anvendes

ii) en ændring af luftfartøjsoperatørens status som luftfartøjsoperatør med små emissionsmængder i henhold til denne forordnings artikel 55, stk. 1.«

10) I artikel 18, stk. 2, andet afsnit, artikel 19, stk. 2, litra a), b) og c), artikel 19, stk. 5, artikel 38, stk. 1, og artikel 47, stk. 2, litra a) og b), ændres »biomasse« til »kulstof med nulsats«.

11) I artikel 19 udgår stk. 6.

12) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Med standardmetoden beregner driftslederen forbrændingsemissioner for hver kildestrøm ved at gange aktivitetsdataene for mængden af brændsel, som forbrændes, udtrykt som terajoule baseret på nedre brændværdi (NCV) med den tilsvarende emissionsfaktor udtrykt som ton CO_2 pr. terajoule (t CO_2/TJ), der stemmer overens med brugen af NCV og den tilsvarende oxidationsfaktor.«

b) Følgende indsættes som stk. 1a:

»1a. Med henblik på rapportering af memorandumposter beregner driftslederen også for hver kildestrøm, der forbrændes, og for brændsler, der tilføres som procesmateriale, følgende parametre, der er defineret ved disse beregninger:

i) de samlede foreløbige emissioner beregnes ved at gange aktivitetsdataene for mængden af brændsel, som forbrændes, udtrykt i ton eller normalkubikmeter med den tilsvarende foreløbige emissionsfaktor og den tilsvarende oxidationsfaktor

ii) emissioner fra biomasse beregnes ved at gange de samlede foreløbige emissioner med biomassefraktionen

iii) emissioner fra biomasse med nulsats beregnes ved at gange de samlede foreløbige emissioner med fraktionen af biomasse med nulsats

iv) emissioner fra RFNBO, RCF eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer beregnes ved at gange de samlede foreløbige emissioner med RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof

v) emissioner fra RFNBO, RCF eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer med nulsats beregnes ved at gange de samlede foreløbige emissioner med fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats«

c) Følgende indsættes som stk. 2a:

»2a. Med henblik på rapportering af memorandumposter beregner driftslederen også for hver kildestrøm i forbindelse med procesemissioner følgende parametre, der er defineret ved disse beregninger:

i) De samlede foreløbige emissioner beregnes ved at gange aktivitetsdataene for materialeforbrug, produktionsmængde eller produktionsudbytte udtrykt i ton eller normalkubikmeter med den tilsvarende emissionsfaktor, udtrykt i t CO_2/t eller t CO_2/Nm^3, og den tilsvarende omregningsfaktor

ii) Emissioner fra biomasse beregnes ved at gange de samlede foreløbige emissioner med den relevante biomassefraktion

iii) Emissioner fra biomasse med nulsats beregnes ved at gange de samlede foreløbige emissioner med den relevante fraktion af biomasse med nulsats.«

13) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Med massebalancemetoden beregner driftslederen CO_2-mængden for hver enkelt kildestrøm, der er omfattet af massebalancen, ved at gange aktivitetsdataene for mængden af brændsel, materiale eller overført CO_2, der medtages i eller udtages af massebalancen, med brændslets, materialets eller den overførte CO_2's kulstofindhold ganget den fossile fraktion og med. 3,664 t CO_2/t C under anvendelse af afsnit 3 i bilag II til denne forordning.«

b) Følgende indsættes som stk. 1a:

»1a. Med henblik på rapportering af memorandumposter beregner driftslederen også for hver kildestrøm, der er omfattet af massebalancen, følgende parametre, der er defineret ved disse beregninger:

i) Den samlede foreløbige CO_2-mængde beregnes ved at gange aktivitetsdataene for mængden af brændsel eller materiale, der medtages i eller udtages af massebalancen, med brændslets eller materialets kulstofindhold og med 3,664 t CO_2/t C

ii) Mængden af CO_2 i forbindelse med biomasse beregnes ved at gange den samlede foreløbige CO_2-mængde med biomassefraktionen

iii) Mængden af CO_2 i forbindelse med biomasse med nulsats beregnes ved at gange den samlede foreløbige CO_2-mængde med fraktionen af biomasse med nulsats

iv) Hvor det er relevant, beregnes mængden af CO_2 i forbindelse med RFNBO, RCF eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer ved at gange den samlede foreløbige CO_2-mængde med RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof

v) Hvor det er relevant, beregnes mængden af CO_2 i forbindelse med RFNBO, RCF eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer med nulsats ved at gange den samlede foreløbige CO_2-mængde med fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats.«

c) Følgende indsættes som stk. 3:

»3. Hvis driftslederen anvender en massebalance i overensstemmelse med denne artikel, og inputmaterialerne eller brændslerne indeholder kulstof med nulsats, og de producerede materialer indeholder kulstof, forelægger driftslederen den kompetente myndighed data om fraktionen af kulstof med nulsats indeholdt i de producerede strømme. Driftslederen skal således dokumentere, at anlæggets samlede emissioner ikke systematisk undervurderes i den anvendte overvågningsmetode, og at den samlede kulstofmasse, der svarer til fraktionerne af kulstof med nulsats i alle relevante producerede materialer, ikke er lavere end den samlede masse af fraktionerne af kulstof med nulsats i inputmaterialerne og -brændslerne.

Med henblik på første afsnit finder artikel 39, stk. 3 og 4, anvendelse på fraktionen af biomasse med nulsats for biogas og naturgas, der anvendes som input.«

14) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, sidste afsnit, udgår.

b) Følgende indsættes som stk. 2a og 3:

»2a. Driftslederen skal kun bestemme biomassefraktionen for brændselsblandinger eller materialer, der indeholder biomasse. For andre brændsler eller materialer anvendes standardværdien på 0 % for biomassefraktionen for fossile brændsler eller materialer, og en standardværdi på 100 % biomassefraktion for biomassebrændsler eller materialer, der udelukkende består af biomasse.

Driftslederen bestemmer kun fraktionen af RFNBO eller RCF eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof for brændselsblandinger, som indeholder RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof. For andre brændstoffer anvendes standardværdien på 0 % for RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof og en standardværdi på 100 % for RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof, hvis brændstoffet udelukkende består af RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof.

Driftslederen skal kun bestemme fraktionen af biomasse med nulsats, fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats og fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats, hvis driftslederen ønsker at gøre brug af nulsatsen.

3. Med hensyn til den indbyrdes afhængighed af sammensætningsrelaterede beregningsfaktorer skal driftslederen anvende følgende regler:

i) Hvis et brændsel eller materiale indeholder biomasse, skal driftslederen bestemme biomassefraktionen i overensstemmelse med denne forordnings artikel 39.

ii) Hvis biomassefraktionen ikke er nul, og hvis driftslederen ønsker at gøre brug af nulsatsen, skal driftslederen bestemme fraktionen af biomasse med nulsats i overensstemmelse med denne forordnings artikel 38, stk. 5.

iii) Hvis et brændstof indeholder et RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof, skal driftslederen bestemme RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof i overensstemmelse med denne forordnings artikel 39a, stk. 1 og 2.

iv) Hvis RFNBO- eller RCF-fraktionen ikke er nul, og hvis driftslederen ønsker at gøre brug af nulsatsen, skal driftslederen bestemme fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats i overensstemmelse med denne forordnings artikel 39a, stk. 3.

v) Hvis fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof ikke er nul, og hvis driftslederen ønsker at gøre brug af nulsatsen, skal driftslederen bestemme fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats i overensstemmelse med denne forordnings artikel 39a, stk. 4.

vi) Hvis fraktionen af biomasse med nulsats, fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats ikke er nul, skal driftslederen beregne fraktionen med nulsats som summen af fraktionen af biomasse med nulsats, fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats og fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats. Den fossile fraktion er summen af alle fraktioner uden nulsats.

vii) Driftslederen skal beregne emissionsfaktoren som den foreløbige emissionsfaktor ganget med den fossile fraktion.

Hvis driftslederen ikke beregner fraktionen med nulsats, er den fossile fraktion 100 % for så vidt angår nr. vi).

Uanset første afsnit må driftslederen:

i) bestemme biomassefraktionen som værende identisk med fraktionen af biomasse med nulsats, hvis sidstnævnte bestemmes på grundlag af massebalancen i henhold til artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001

ii) bestemme RFNBO- eller RCF-fraktionen som værende identisk med fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats, hvis sidstnævnte bestemmes på grundlag af massebalancen i henhold til artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001

iii) bestemme fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof som værende identisk med fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats, hvis sidstnævnte bestemmes på grundlag af massebalancen i henhold til artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001.«

15) Artikel 37, stk. 2, sidste afsnit, affattes således:

»Hvis der anvendes brændselsblandinger, dokumenterer driftslederen, at anvendelse af litra a) eller b) i første afsnit ikke fører til en undervurdering af emissionerne.«

16) I afsnit 2 affattes overskriften til underafsnit 5 således:

»**Behandling af biomasse, syntetiske kulstoffattige brændstoffer, RFNBO og RCF**«

17) I artikel 38 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, sidste afsnit, udgår

b) Stk. 2, første afsnit, udgår

c) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Udtrykket »biomassefraktionen« ændres til »fraktionen af biomasse med nulsats«

ii) Sidste afsnit udgår

d) I stk. 5 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler skal opfylde bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner i artikel 29, stk. 2-7 og 10, i direktiv (EU) 2018/2001 for at blive medregnet i fraktionen af biomasse med nulsats i en kildestrøm.«

ii) Sjette afsnit affattes således:

»Vurderingen af, om kriterierne i artikel 29, stk. 2-7 og 10, i direktiv (EU) 2018/2001 overholdes, foretages i overensstemmelse med artikel 30 og artikel 31, stk. 1, i nævnte direktiv. Kriterierne kan også anses for at være opfyldt, hvis driftslederen fremlægger dokumentation for køb af en mængde biobrændstof, flydende biobrændsel eller biogas, der er forbundet med annulleringen af den pågældende mængde i den EU-database, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 31a, eller en national database, der er oprettet af medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 31a, stk. 5, i nævnte direktiv. I tilfælde af efterfølgende manglende overholdelse i forbindelse med dokumentation for bæredygtigheden af de annullerede mængder i de førnævnte databaser skal den kompetente myndighed korrigere de verificerede emissioner i overensstemmelse hermed.«

iii) Syvende afsnit affattes således:

»Hvis den biomasse, der anvendes, ikke opfylder bestemmelserne i nærværende stykke, anses dens kulstofindhold for at være fossilt kulstof.«

iv) Følgende indsættes som ottende afsnit:

»Hvis kriterierne i artikel 29, stk. 2-7 og 10, i direktiv (EU) 2018/2001 i henhold til nærværende stykke, første til sjette afsnit, ikke finder anvendelse på biomasse, er fraktionen af biomasse med nulsats lig med biomassefraktionen.«

18) I artikel 39 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. For brændsler eller materialer, der indeholder biomasse, kan driftslederen enten antage, at det ikke indeholder biomasse, og anvende en standard biomassefraktion på 0 %, eller bestemme en biomassefraktion i henhold til stk. 2 ved anvendelse af metodetrin som fastsat i afsnit 2.4 i bilag II til denne forordning.«

b) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Hvis driftslederen i henhold til det påkrævede metodetrin skal udføre analyser med henblik på at bestemme biomassefraktionen, men anvendelsen af første afsnit ikke er teknisk mulig eller ville medføre urimelige omkostninger, skal driftslederen forelægge en alternativ skønsmetode til bestemmelse af biomassefraktionen til den kompetente myndigheds godkendelse. For brændsler eller materialer, som stammer fra en fremstillingsproces med veldefinerede og sporbare tilførselsstrømme, kan driftslederen basere sit skøn på en materialebalance over det fossile kulstof og det biomassekulstof, som indgår i eller udgår af processen.«

c) Stk. 2a udgår.

d) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit affattes henvisningen til »artikel 43, stk. 4,« som »artikel 43, stk. 4b,«.

ii) Andet afsnit affattes således:

»Driftslederen kan bestemme, at en vis mængde naturgas fra gasnettet er biogas med nulsats ved hjælp af metoden i stk. 4. I så fald skal driftslederen uanset artikel 30, stk. 3, anse biomassefraktionen for at være identisk med fraktionen af biomasse med nulsats.«

e) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»4. Driftslederen kan bestemme biomassefraktionen og den identiske fraktion af biomasse med nulsats ved hjælp af fortegnelser over køb af biogas med et tilsvarende energiindhold, forudsat at driftslederen over for den kompetente myndighed dokumenterer:«

ii) Sidste afsnit affattes således:

»Med henblik på dokumentation af, at nærværende stykke efterleves, kan driftslederen benytte de data, der er registreret i en database, som en eller flere medlemsstater har oprettet, og som gør det muligt at spore overførsler af biogas. Efterlevelsen af dette stykke kan anses for at være godtgjort, hvis driftslederen fremlægger dokumentation for køb af en mængde biogas, der er forbundet med annulleringen af den pågældende mængde i den EU-database, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 31a i direktiv (EU) 2018/2001, eller en national database, der er oprettet af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 31a, stk. 5, i nævnte direktiv. I tilfælde af efterfølgende manglende overholdelse i forbindelse med dokumentation for bæredygtigheden af de annullerede mængder i de førnævnte databaser skal den kompetente myndighed korrigere de verificerede emissioner i overensstemmelse hermed.«

19) Følgende indsættes som artikel 39a:

»*Artikel 39a*

Bestemmelse af RFNBO- eller RCF-fraktion eller fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof og fraktion af RFNBO eller RCF med nulsats eller fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats

1. For brændsler eller materialer, der indeholder RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof, for hvilke driftslederen ikke kan bestemme RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof i overensstemmelse med stk. 2, skal driftslederen antage, at brændslet eller materialet ikke indeholder RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof, og anvende en standardværdi på 0 % for RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof.

2. Driftslederen skal bestemme følgende beregningsfaktorer vedrørende brændstoffernes sammensætning på grundlag af massebalancen i henhold til artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001:

i) fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats

ii) RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof.

Uanset første afsnit kan der, hvis driftslederen ikke ønsker at gøre brug af nulsatsen for RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof, anvendes andre metoder såsom en materialebalance for den blandings- eller produktionsproces, som brændslet eller materialet stammer fra.

3. Kulstofindholdet i brændstoffer, der kan betegnes som RFNBO'er eller RCF'er i henhold til direktiv (EU) 2018/2001, og som opfylder kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner i artikel 29a i nævnte direktiv, anses for at være nul.

Vurderingen af, om kriterierne i artikel 29a i direktiv (EU) 2018/2001 overholdes, foretages i overensstemmelse med artikel 30 og artikel 31, stk. 1, i nævnte direktiv. Kriterierne kan også anses for at være opfyldt, hvis driftslederen fremlægger dokumentation for køb af en mængde RFNBO eller RCF, der er forbundet med annulleringen af den pågældende mængde i den EU-database, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 31a i direktiv (EU) 2018/2001, eller en national database, der er oprettet af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 31a, stk. 5, i nævnte direktiv. I tilfælde af efterfølgende manglende overholdelse i forbindelse med dokumentation for bæredygtigheden af de annullerede mængder i de førnævnte databaser skal den kompetente myndighed korrigere de verificerede emissioner i overensstemmelse hermed.

Hvis det pågældende RFNBO eller RCF ikke opfylder kriterierne i første afsnit, betragtes dets kulstofindhold som fossilt kulstof.

4. Syntetiske kulstoffattige brændstoffer tildeles nulsats, når deres kulstofindhold har været genstand for forudgående returnering af kvoter i henhold til direktiv 2003/87/EF, medmindre det opsamlede kulstof er omfattet af en nulsats som defineret i denne forordnings artikel 3, stk. 38f.

Vurderingen af, om kriterierne i artikel 29a, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001 overholdes, foretages i overensstemmelse med artikel 30 og artikel 31, stk. 1, i nævnte direktiv. Kriterierne kan også anses for at være opfyldt, hvis driftslederen fremlægger dokumentation for køb af en mængde syntetisk kulstoffattigt brændstof, der er forbundet med annulleringen af den pågældende mængde i den EU-database, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 31a i direktiv (EU) 2018/2001, eller en national database, der er oprettet af medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 31a, stk. 5, i nævnte direktiv. I tilfælde af efterfølgende manglende overholdelse i forbindelse med dokumentation for bæredygtigheden af de annullerede mængder i de førnævnte databaser skal den kompetente myndighed korrigere de verificerede emissioner i overensstemmelse hermed.

I alle andre tilfælde betragtes kulstofindholdet i syntetiske kulstoffattige brændstoffer som fossilt kulstof.

5. Driftslederen kan bestemme RFNBO- eller RCF-fraktionen og den identiske fraktion af RFNBO- eller RCF med nulsats i naturgas, hvor disse fraktioner er tilført et naturgasnet, ved hjælp af fortegnelser over køb af RFNBO eller RCF med et tilsvarende energiindhold, forudsat at driftslederen over for den kompetente myndighed dokumenterer:

a) at den samme mængde RFNBO eller RCF ikke dobbelttælles, navnlig at den købte RFNBO eller RCF ikke hævdes at blive anvendt af nogen anden, bl.a. ved at fremlægge en oprindelsesgaranti som defineret i artikel 2, nr. 12, i direktiv (EU) 2018/2001, og

b) at driftslederen og RFBNO- eller RCF-producenten er forbundet til samme gasnet.

Efterlevelsen af dette stykke kan anses for at være godtgjort, hvis driftslederen fremlægger dokumentation for køb af en mængde gasformig RFNBO eller RCF, der er forbundet med annulleringen af den pågældende mængde i den EU-database, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 31a i direktiv (EU) 2018/2001, eller en national database, der er oprettet af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 31a, stk. 5, i nævnte direktiv. I tilfælde af efterfølgende manglende overholdelse i forbindelse med dokumentation for bæredygtigheden af de annullerede mængder i de førnævnte databaser skal den kompetente myndighed korrigere de verificerede emissioner i overensstemmelse hermed.«

20) I artikel 43 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»4. Hvis det er relevant, bestemmer driftslederen separat alle CO_2-mængder, der stammer fra biomasse. Driftslederen kan til dette formål anvende:«

ii) Sidste afsnit affattes således:

»Hvis den af driftslederen foreslåede metode involverer kontinuerlig prøvetagning fra røggasstrømmen, skal EN 15259 (Luftkvalitet — Måling af emissioner fra stationære kilder — Krav til målested, målsætning, planlægning og rapport) anvendes. Prøvetagningsplanen i henhold til artikel 33 skal stå i et

rimeligt forhold til analysehyppigheden i overensstemmelse med bilag VII til denne forordning og sikre, at den er repræsentativ, så den dækker hele rapporteringsåret.«

b) Følgende indsættes som stk. 4a, 4b og 4c:

»4a. Driftslederen anvender biomassefraktionen bestemt i overensstemmelse med stk. 4 som fraktionen af biomasse med nulsats, hvis følgende betingelser er opfyldt for alle de brændsler eller materialer, der fører til emissioner, for hvilke den målingsbaserede metode anvendes:

i) kriterierne i artikel 29, stk. 2-7 og 10, i direktiv (EU) 2018/2001 finder i henhold til denne forordnings artikel 38, stk. 5, første til sjette afsnit, ikke anvendelse, eller

ii) 100 % af biomassefraktionen af det anvendte brændsel eller materiale er omfattet af den relevante dokumentation i henhold til denne forordnings artikel 38, stk. 5.

Betingelse ii) anses for opfyldt for biogas, der overvåges i overensstemmelse med denne forordnings artikel 39, stk. 4.

Hvis betingelse i) og ii) ikke er opfyldt for brændsler eller materialer, der fører til emissioner, for hvilke den målingsbaserede metode anvendes, bestemmer driftslederen fraktionen af biomasse med nulsats for disse brændsler eller materialer ved hjælp af en beregningsbaseret tilgang i overensstemmelse med artikel 24-39a i denne forordning.

4b. Driftslederen kan fra de samlede emissioner fra den pågældende emissionskilde trække emissionerne fra biomasse med nulsats som bestemt i overensstemmelse med denne artikels stk. 4a.

Hvis den af driftslederen foreslåede metode til bestemmelse af fraktionen af biomasse med nulsats involverer kontinuerlig prøvetagning fra røggasstrømmen, og anlægget forbruger naturgas fra nettet, bestemmer driftslederen den fysiske mængde CO_2, der stammer fra den anvendte biogas, i overensstemmelse med denne forordnings artikel 32-35 og fratrækker den pågældende mængde CO_2 fra den CO_2 med nulsats, som er bestemt i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4a.

4c. Hvis driftslederen anvender RFNBO, RCF eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer med nulsats i en proces, for hvilken den målingsbaserede metode anvendes, kan driftslederen fra de samlede emissioner trække emissionerne fra RFNBO, RCF eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer med nulsats.

Emissionerne fra RFNBO, RCF eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer bestemmes ved hjælp af en beregningsbaseret tilgang i overensstemmelse med denne forordnings artikel 24-39a. De skal svare til aktivitetsdataene for det relevante brændstof ganget med den foreløbige emissionsfaktor og fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats.«

c) Stk. 5), litra a), affattes således:

»a) beregning ved hjælp af en egnet materialebalance, hvor alle væsentlige parametre på tilførselssiden, herunder for CO_2-emissioner som minimum tilført materialemængde, tilført luftmængde og proceseffektivitet samt på produktionssiden som minimum produktmængde og koncentrationen af oxygen (O_2), svovldioxid (SO_2) og nitrogenoxider (NO_x)«

21) I artikel 44, stk. 1, affattes første afsnit således:

»1. Driftslederen beregner timegennemsnit for hver parameter, herunder koncentrationer og strøm, der er relevant for bestemmelsen af emissioner eller mængder af overført CO_2, på baggrund af en målingsbaseret metode ved hjælp af alle datapunkter, der er tilgængelige for den pågældende time«.

22) I artikel 46 og i bilag I, afsnit 1, punkt 7), litra a), b) og c), ændres »transportnet« til »CO_2-transportinfrastruktur«.

23) I artikel 47, stk. 2, udgår sidste afsnit.

24) I artikel 48 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 affattes første afsnit således:

»2. Hvis indeholdt CO_2 stammer fra aktiviteter omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF eller er medtaget i henhold til artikel 24 i samme direktiv og efterfølgende overføres fra anlægget som del af en kildestrøm til et andet anlæg og en anden aktivitet omfattet af det omtalte direktiv, tælles det ikke som emission fra det anlæg, som det stammer fra. Med henblik på bestemmelse af fraktionen af biomasse med nulsats, fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats i den indeholdte CO_2 i overensstemmelse med denne forordnings artikel 39 sikrer driftslederen for overførselsanlægget, at den valgte overvågningsmetode ikke systematisk vurderer overførselsanlæggets samlede emissioner til at være for lave.«

b) I stk. 3 affattes første afsnit således:

»3. Driftslederne kan bestemme de mængder af indeholdt CO_2, der overføres fra anlægget, både ved overførselsanlægget og modtageranlægget. I så fald skal mængderne af henholdsvis overført og modtaget indeholdt CO_2 og den tilsvarende fraktion af biomasse med nulsats, den tilsvarende fraktion af RFNBO eller RCF med nulsats og den tilsvarende fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats være identiske.«

25) I artikel 49 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Driftslederen trækker fra anlæggets emissioner enhver mængde CO_2, der stammer fra de aktiviteter, der er omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF, og som ikke stammer fra kulstof med nulsats, og som ikke udledes fra anlægget, men overføres fra anlægget til ethvert af følgende anlæg:

i) et opsamlingsanlæg med henblik på transport og langsigtet geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse efter direktiv 2009/31/EF

ii) en CO_2-transportinfrastruktur med henblik på langsigtet geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse efter direktiv 2009/31/EF

iii) et lagringsanlæg med tilladelse efter direktiv 2009/31/EF med henblik på langsigtet geologisk lagring.«

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Til bestemmelse af mængden af CO_2 overført fra et anlæg eller en CO_2-transportinfrastruktur til et andet anlæg eller en anden CO_2-transportinfrastruktur i overensstemmelse med stk. 1 anvender driftslederen med forbehold af de yderligere bestemmelser i bilag IV til denne forordning enten en beregningsbaseret metode eller en målingsbaseret metode i overensstemmelse med denne forordnings artikel 43, 44 og 45.

Hvis der anvendes en målingsbaseret metode, skal emissionskilden svare til målingspunktet, og emissionerne udtrykkes som mængden af overført CO_2.

4. Hvis der anvendes en målingsbaseret metode til bestemmelse af mængden af CO_2 overført fra et anlæg eller en CO_2-transportinfrastruktur til et andet anlæg eller en anden CO_2-transportinfrastruktur, anvender driftslederen det højeste metodetrin, jf. definitionen i afsnit 1 i bilag VIII til denne forordning.

Driftslederen kan imidlertid anvende det næste lavere metodetrin, forudsat at vedkommende kan dokumentere, at anvendelsen af det højeste metodetrin, som defineres i afsnit 1 i bilag VIII til denne forordning, ikke er teknisk mulig eller medfører urimelige omkostninger.«

c) Følgende indsættes som stk. 6 og 7:

»6. I tilfælde af overførsel til et opsamlingsanlæg af CO_2, der stammer fra materialer eller brændsler, der indeholder en fraktion af kulstof med nulsats, må overførselsanlægget kun fratrække den mængde CO_2, der svarer til den fraktion af kulstof, der ikke stammer fra kulstof med nulsats, fra sine rapporterede emissioner i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.

Driftsledere af CO_2-transportinfrastrukturer og lagringsanlæg skal overvåge emissioner fra udsivningsuheld, fugitive emissioner og udluftningsemissioner fra enhver mængde CO_2, som er omhandlet i første afsnit, herunder CO_2 fra enheder, der ikke udfører de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, og rapportere emissionerne, som om CO_2'en er af fossil karakter.

7. Driftslederen af en CO_2-transportinfrastruktur kan i de emissioner, der rapporteres i en given rapporteringsperiode, medtage enhver mængde CO_2 i transit, der senest den 31. januar i det efterfølgende år er blevet overført til et andet anlæg eller en anden CO_2-transportinfrastruktur. Driftslederen skal hvert år opstille en fortegnelse over den CO_2, der indgår i og udgår af CO_2-transportinfrastrukturen, og særskilt rapportere om enhver CO_2 i transit.«

26) Følgende indsættes som artikel 49a:

»*Artikel 49a*

Emissioner, der er permanent kemisk bundet i et produkt

1. Driftslederen trækker fra anlæggets emissioner enhver mængde CO_2, der stammer fra kulstof uden nulsats i aktiviteter omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF, som ikke udledes fra anlægget, men er permanent kemisk bundet i et produkt, der er opført i den delegerede forordning, der er vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 3b, i direktiv 2003/87/EF.

Hvis der er tale om CO_2 fra materialer eller brændsler, der indeholder en fraktion af kulstof med nulsats, trækker driftslederen kun den mængde CO_2, der er permanent kemisk bundet i et produkt, der er opført i den delegerede forordning, der er vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 3b, i direktiv 2003/87/EF, fra anlæggets emissioner, svarende til den kulstoffraktion, der ikke stammer fra kulstof uden nulsats.

2. Til bestemmelse af mængden af CO_2, der er bundet i et produkt, der opfylder specifikationerne i stk. 1, anvender driftslederen enten standardmetoden i overensstemmelse med afsnit 2 og 4 i bilag II til denne forordning eller en massebalance i overensstemmelse med denne forordnings artikel 25 ved hjælp af de brændsler og materialer, der indgår i og forlader den proces, hvori CO_2'en bindes kemisk, som de relevante kildestrømme i denne beregning, samtidig med at der tages hensyn til eventuelle forbrændingsemissioner i forbindelse med processen. Med henblik herpå anvendes det højeste metodetrin som defineret i bilag II til denne forordning for den aktivitet, jf. nævnte bilag, som CO_2'en hidrører fra. Driftslederen kan imidlertid anvende det næste lavere metodetrin, forudsat at driftslederen over for den kompetente myndighed godtgør, at anvendelsen af det højeste metodetrin, som defineres i bilag II til denne forordning, ikke er teknisk mulig eller medfører urimelige omkostninger.«

27) Overskriften til kapitel IV affattes således:

»OVERVÅGNING AF EMISSIONER OG IKKE-CO_2-RELATEREDE VIRKNINGER AF LUFTFART«

28) I artikel 51 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes første afsnit således:

»1. Luftfartøjsoperatøren overvåger og rapporterer emissioner og ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfartsaktiviteter for alle flyvninger omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF, som udføres af den pågældende luftfartøjsoperatør i løbet af rapporteringsperioden, og som luftfartøjsoperatøren er ansvarlig for.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Med henblik på at kunne identificere den enkelte luftfartøjsoperatør, jf. artikel 3, litra o), i direktiv 2003/87/EF, som ansvarlig for en flyvning anvendes det kaldesignal, som benyttes af flyvekontroltjenesten, jf. flyveplanens rubrik 7. Luftfartøjsoperatøren skal via kaldesignalet kunne identificeres på følgende måde:

a) hvis punkt 7 indeholder ICAO-designatorkoden for luftfartøjsoperatøren skal den enkelte luftfartøjsoperatør være den luftfartøjsoperatør, der har fået tildelt den pågældende ICAO-designatorkode

b) hvis punkt 7 indeholder nationaliteten eller det fælles mærke og registreringsmærket for det luftfartøj, der udtrykkeligt er anført i et luftfartscertifikat (AOC — »air operator's certificate«) (eller tilsvarende) eller i et dokument, der er udstedt af en stat, og som identificerer luftfartøjets driftsleder, er den enkelte luftfartøjsoperatør den juridiske eller fysiske person, der er indehaver af dette AOC (eller tilsvarende), eller som er anført i dokumentet.«

c) Følgende indsættes som stk. 3a:

»3a. Hvis den enkelte luftfartøjsoperatør ikke kan identificeres ved hjælp af det kaldesignal, der er omhandlet i stk. 3, er den enkelte luftfartøjsoperatør, jf. artikel 3, litra o), i direktiv 2003/87/EF, som er ansvarlig for en given flyvning, den juridiske eller fysiske person, der har ansat eller har et andet kontraktligt forhold til flyvningens kaptajn.«

29) Artikel 52, stk. 1, første og andet afsnit, affattes således:

»1. Senest fire måneder før påbegyndelse af luftfartsaktiviteter, som er omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF, skal luftfartøjsoperatøren forelægge den kompetente myndighed en overvågningsplan for overvågning og rapportering af emissioner og ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart i henhold til denne forordnings artikel 12.

Uanset første afsnit indsender en luftfartøjsoperatør, der for første gang udfører en luftfartsaktivitet omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF eller overvåger og rapporterer ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart, som ikke kunne være forudset fire måneder før aktiviteten, en overvågningsplan til den kompetente myndighed uden unødig forsinkelse, dog senest seks uger efter udførelsen af den pågældende aktivitet. Luftfartøjsoperatøren giver en fyldestgørende begrundelse for, hvorfor det ikke var muligt at indsende en overvågningsplan fire måneder før aktiviteten.«

30) I artikel 53 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hver luftfartøjsoperatør bestemmer de årlige CO_2-emissioner fra luftfartsaktiviteter ved at gange det årlige forbrug af hver type rent brændstof (udtrykt i ton) med den respektive emissionsfaktor.

For så vidt angår blandede flybrændstoffer, bestemmer luftfartøjsoperatøren den teoretiske mængde af hvert enkelt rent brændstof ud fra den samlede mængde af det blandede flybrændstof og relevante sammensætningsdata ved at anvende følgende:

i) Hvis et brændstof eller materiale indeholder biomasse, skal luftfartøjsoperatøren bestemme biomassefraktionen i overensstemmelse med artikel 54

ii) Hvis et brændstof indeholder et RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof, skal luftfartøjsoperatøren bestemme RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof i overensstemmelse med artikel 54b

iii) Hvis RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof ikke er nul, og hvis luftfartøjsoperatøren ønsker at gøre brug af nulsatsen, skal luftfartøjsoperatøren bestemme fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof i overensstemmelse med artikel 54c

iv) Hvis fraktionen af biomasse med nulsats, fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats ikke er nul, skal luftfartøjsoperatøren beregne fraktionen med nulsats som summen af fraktionen af biomasse med nulsats, fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats og fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats. Den fossile fraktion er summen af alle fraktioner uden nulsats.

v) Luftfartøjsoperatøren skal beregne mængden af hvert enkelt rent brændstof som den samlede mængde af det blandede flybrændstof ganget med den relevante fraktion.

Hvis luftfartøjsoperatøren ikke beregner fraktionen med nulsats, er den fossile fraktion 100 % for så vidt angår nærværende stykkes nr. iv).«

b) Som stk. 1a og 1b indsættes:

»1a. Uanset stk. 1 bestemmer luftfartøjsoperatøren med henblik på at vurdere de emissionstærskler, der er fastsat i artikel 55, stk. 1-2, i denne forordning, i artikel 28a, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF og i rækken »Luftfart« i tabellen i bilag I til direktiv 2003/87/EF, CO_2-emissionerne ved at gange det årlige forbrug af hvert brændstof med dets foreløbige emissionsfaktor.

1b. Med henblik på rapportering i henhold til artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1603 (*) bestemmer og rapporterer luftfartøjsoperatøren de emissioner, der fremkommer ved at gange det årlige forbrug af hvert brændstof med dets foreløbige emissionsfaktor.

_____

(*) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1603 af 18. juli 201918. juli 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår foranstaltninger vedtaget af Organisationen for International Civil Luftfart om overvågning, rapportering og verifikation af emissioner fra luftfarten med henblik på gennemførelsen af en global markedsbaseret foranstaltning (EUT L 250 af 30.9.2019, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/1603/oj).«

c) Stk. 6, sidste afsnit, affattes således:

»For alternative flybrændstoffer, bortset fra biobrændstoffer, RFNBO, RCF eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer, bestemmer luftfartøjsoperatøren emissionsfaktoren i overensstemmelse med artikel 32 i denne forordning. For sådanne brændstoffer bestemmes og rapporteres den nedre brændværdi som en memorandumpost.«

31) Følgende indsættes som artikel 53a:

»*Artikel 53a*

Rapporteringsregler for anvendelsen af alternative flybrændstoffer

1. Luftfartøjsoperatøren overvåger den anvendte mængde alternative flybrændstoffer og indberetter den mængde, der henføres til hver enkelt flyvning eller hvert flyvepladspar.

2. Hvis alternative flybrændstoffer leveres til luftfartøjet i fysisk identificerbare batcher, fremlægger luftfartøjsoperatøren desuden over for den kompetente myndighed på tilfredsstillende vis dokumentation for, at det alternative flybrændstof er blevet henført til flyvningen umiddelbart efter brændstofpåfyldningen til den pågældende flyvning.

Hvis der udføres flere efterfølgende flyvninger uden brændstofpåfyldning mellem disse flyvninger, skal luftfartøjsoperatøren opdele mængden af alternativt flybrændstof og henføre den til disse flyvninger proportionalt med emissionerne fra disse flyvninger, der beregnes ved brug af den foreløbige emissionsfaktor.

3. Hvis det alternative flybrændstof ikke fysisk kan henføres til en bestemt flyvning på en flyveplads, henfører luftfartøjsoperatøren flybrændstoffet til sine flyvninger, for hvilke der skal returneres kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, i forhold til emissionerne fra de flyvninger, der afgår fra den pågældende flyveplads, beregnet ved brug af den foreløbige emissionsfaktor.

I denne forbindelse skal luftfartøjsoperatøren over for den kompetente myndighed fremlægge dokumentation for, at det alternative flybrændstof blev leveret til afgangsflyvepladsens brændstofsystem i rapporteringsperioden eller tre måneder før starten eller tre måneder efter rapporteringsperiodens afslutning.

4. Med henblik på stk. 2 og 3 skal luftfartøjsoperatøren over for den kompetente myndighed fremlægge dokumentation for, at:

i) den samlede mængde alternative flybrændstof, der er ansøgt om, ikke overstiger den pågældende luftfartøjsoperatørs samlede brændstofforbrug til flyvninger, for hvilke der skal returneres kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, og som påbegyndes på den flyveplads, hvor det alternative flybrændstof leveres

ii) mængden af alternativt flybrændstof til flyvninger, for hvilke der skal returneres kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, ikke overstiger den samlede mængde alternativt flybrændstof, der er indkøbt, hvorfra den samlede mængde alternativt flybrændstof, der er solgt til tredjemand, fratrækkes

iii) forholdet mellem de alternative flybrændstoffer og de fossile brændstoffer, der henføres til flyvninger aggregeret pr. flyvepladspar, ikke overstiger den maksimale blandingsgrænse for det pågældende brændstoftype, der er certificeret i henhold til en anerkendt international standard

iv) der ikke forekommer dobbelttælling af den samme mængde alternativt flybrændstof, navnlig at det indkøbte alternative flybrændstof ikke hævdes at være anvendt i en tidligere rapport eller af en anden luftfartøjsoperatør eller i et andet kulstofprissætningssystem.

Med henblik på nr. i)-iii), antages ethvert resterende brændstof i tanken efter en flyvning og før en påfyldning at være 100 % fossilt brændstof.

Med henblik på at påvise overholdelse af de krav, der henvises til i nr. iv), kan luftfartøjsoperatøren benytte de data, der er registreret i EU-databasen, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 31a i direktiv (EU) 2018/2001, eller en national database, der er oprettet af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 31a, stk. 5, i nævnte direktiv.«

32) Artikel 54 og 54a affattes således:

»*Artikel 54*

Bestemmelse af biomassefraktionen for biobrændstoffer

1. Luftfartøjsoperatøren bestemmer biomassefraktionen af blandede flybrændstoffer, der indeholder biobrændstoffer. Luftfartøjsoperatøren kan enten antage, at de ikke indeholder biobrændstoffer, og anvende en standard fossilfraktion på 100 % eller bestemme en biomassefraktion i henhold til stk. 2 eller 3. Luftfartøjsoperatøren anvender en standardværdi med en biomassefraktion på 100 % for rene biobrændstoffer.

Uanset stk. 1 kan luftfartøjsoperatøren, der anvender blandet flybrændstof, som indeholder biobrændstoffer, vælge at overvåge biobrændstofindholdet og indholdet af fossilt flybrændstof som separate kildestrømme, hvis dokumentationen fra brændstofleverandørerne giver mulighed for en sådan tilgang.

2. Hvis biobrændstoffer fysisk blandes med fossile brændstoffer og leveres til luftfartøjet i fysisk identificerbare partier, kan luftfartøjsoperatøren foretage analyser i overensstemmelse med artikel 32-35 for at bestemme biomassefraktionen på grundlag af en relevant standardmetode og de analysemetoder, der er omhandlet i de nævnte artikler, forudsat at brugen af den pågældende standard og de pågældende analysemetoder er godkendt af den kompetente myndighed. Hvis luftfartøjsoperatøren over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at sådanne analyser ville medføre urimelige omkostninger eller ikke er teknisk mulige, kan luftfartøjsoperatøren basere skønnet over biobrændstofindholdet på en materialebalance af blandingen af indkøbte fossile brændstoffer og biobrændstoffer. Hvis biomassefraktionen blev bestemt ved hjælp af massebalance i henhold til artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001, kræves der ikke dokumentation for urimelige omkostninger eller teknisk gennemførlighed.

3. Hvis indkøbte biobrændstofpartier ikke leveres fysisk til et bestemt luftfartøj, må luftfartøjsoperatøren ikke benytte analyser til at bestemme biomassefraktionen af de anvendte brændstoffer. Luftfartøjsoperatøren kan bestemme biomassefraktionen ved hjælp af fortegnelser over køb af biobrændstoffer med tilsvarende energiindhold.

Artikel 54a

Særlige bestemmelser for støtteberettigede flybrændstoffer

1. Med henblik på artikel 3c, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF etablerer, dokumenterer, gennemfører og vedligeholder den kommercielle luftfartøjsoperatør en skriftlig procedure med henblik på at overvåge alle mængder rent flybrændstof (i ton), der anvendes til subsoniske flyvninger, og indberetter de mængder af støtteberettiget flybrændstof, der er ansøgt om, som en særskilt memorandumpost i sin årlige emissionsrapport.

2. Med henblik på stk. 1 sikrer luftfartøjsoperatøren, at enhver mængde støtteberettiget flybrændstof, der ansøges om, er certificeret i overensstemmelse med artikel 30 i direktiv (EU) 2018/2001 eller en anden certificering, der accepteres i henhold til forordning 2023/2405. Den kompetente myndighed kan tillade luftfartøjsoperatøren at benytte de data, der er registreret i EU-databasen, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 31a i direktiv (EU) 2018/2001, eller en national database, der er oprettet af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 31a, stk. 5, i nævnte direktiv. I tilfælde af efterfølgende manglende overholdelse i forbindelse med dokumentation for bæredygtigheden af de annullerede mængder i ovennævnte databaser skal den kompetente myndighed korrigere de verificerede mængder af støtteberettigede flybrændstoffer i overensstemmelse hermed.

3. For blandede flybrændstoffer kan luftfartøjsoperatøren enten antage, at de ikke indeholder støtteberettiget flybrændstof og anvende en standard fossilfraktion på 100 % eller bestemme mængden af rent støtteberettiget flybrændstof i overensstemmelse med stk. 3a.

3a. Luftfartøjsoperatøren bestemmer mængden af rent støtteberettiget flybrændstof som en sum af rene alternative brændstoffer i henhold til artikel 3c, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF som fastlagt i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, i nærværende forordning. De rene flybrændstoffer henføres til hver flyvning eller flyvepladspar i overensstemmelse med stk. 4 eller 5.

4. Hvis støtteberettigede flybrændstoffer leveres til luftfartøjet i fysisk identificerbare batcher, fremlægger luftfartøjsoperatøren desuden over for den kompetente myndighed på tilfredsstillende vis dokumentation for, at det støtteberettigede flybrændstof henføres til flyvningen umiddelbart efter brændstofpåfyldningen til den pågældende flyvning.

Hvis der udføres flere efterfølgende flyvninger uden brændstofpåfyldning mellem disse flyvninger, skal luftfartøjsoperatøren opdele mængden af støtteberettiget flybrændstof og tildele den til disse flyvninger proportionalt med emissionerne fra disse flyvninger, der beregnes ved brug af den foreløbige emissionsfaktor.

5. Hvis det støtteberettigede flybrændstof ikke fysisk kan henføres til en bestemt flyvning på en flyveplads, tildeler luftfartøjsoperatøren brændstoffet til sine flyvninger, for hvilke der skal returneres kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, og til sine flyvninger, der er omfattet af direktivets artikel 3c, stk. 8, proportionelt med emissionerne fra de flyvninger, der afgår fra den pågældende flyveplads, beregnet ved brug af den foreløbige emissionsfaktor.

Med henblik herpå skal luftfartøjsoperatøren over for den kompetente myndighed fremlægge dokumentation for, at det støtteberettigede flybrændstof blev leveret til afgangsflyvepladsens brændstofsystem i rapporteringsperioden eller tre måneder før rapporteringsperiodens begyndelse eller tre måneder efter rapporteringsperiodens afslutning.

6. Med henblik på stk. 4 og 5 skal luftfartøjsoperatøren over for den kompetente myndighed fremlægge dokumentation for, at:

a) den samlede mængde støtteberettiget flybrændstof, der er ansøgt om, ikke overstiger den pågældende luftfartøjsoperatørs samlede brændstofforbrug til flyvninger, for hvilke der skal returneres kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, og til flyvninger, der er omfattet af direktivets artikel 3c, stk. 8, og som kommer fra den flyveplads, hvor det berettigede flybrændstof leveres

b) mængden af støtteberettiget flybrændstof til flyvninger, for hvilke der skal returneres kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, og fra flyvninger, der er omfattet af direktivets artikel 3c, stk. 8, ikke overstiger den samlede mængde støtteberettiget flybrændstof, der er indkøbt, hvorfra den samlede mængde støtteberettiget flybrændstof, der er solgt til tredjemand, fratrækkes

c) forholdet mellem de støtteberettigede flybrændstoffer og de fossile brændstoffer, der henføres til flyvninger aggregeret pr. flyvepladspar, ikke overstiger den maksimale blandingsgrænse for det pågældende brændstoftype, der er certificeret i henhold til en anerkendt international standard

d) der ikke forekommer dobbelttælling af den samme støtteberettigede mængde flybrændstof, navnlig at det indkøbte støtteberettigede flybrændstof ikke hævdes at være anvendt i en tidligere rapport eller af en anden luftfartøjsoperatør eller i et andet CO_2-prissætningssystem.

Med henblik på litra a)-c) antages ethvert resterende brændstof i tanke efter en flyvning og før en påfyldning at være 100 % ikkestøtteberettiget brændstof.

Med henblik på at påvise overholdelse af de krav, der henvises til i litra d), kan luftfartøjsoperatøren benytte de data, der er registreret i EU-databasen, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 31a i direktiv (EU) 2018/2001, eller en national database, der er oprettet af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 31a, stk. 5, i nævnte direktiv.«

33) Følgende indsættes som artikel 54b og 54c:

»*Artikel 54b*

Bestemmelse af fraktionen af RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof

1. Luftfartøjsoperatøren bestemmer RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof i blandede flybrændstoffer, som indeholder RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof. Luftfartøjsoperatøren kan enten antage, at de ikke indeholder RFNBO, RCF eller syntetiske kulstoffattige flybrændstoffer, og anvende en standard fossilfraktion på 100 % eller bestemme en RFNBO- eller RCF-fraktion eller fraktionen af syntetiske kulstoffattige flybrændstoffer i henhold til stk. 2 eller 3. Luftfartøjsoperatøren anvender en standardfraktion på 100 % RFNBO eller RCF eller 100 % syntetisk kulstoffattigt brændstof, alt efter hvad der er relevant, for ren RFNBO eller RCF eller rent syntetisk kulstoffattigt brændstof.

Uanset stk. 1 kan luftfartøjsoperatøren, der anvender blandede flybrændstoffer, som indeholder RFNBO, RCF eller syntetiske kulstoffattigt brændstof, vælge at overvåge indholdet af RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof og indholdet af fossilt flybrændstof som separate kildestrømme, hvis dokumentationen fra brændstofleverandørerne giver mulighed for en sådan tilgang.

2. Hvis RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof fysisk blandes med fossile brændstoffer og leveres til luftfartøjet i fysisk identificerbare batcher, baserer luftfartøjsoperatøren skønnet af RFNBO- eller RCF-indholdet eller indholdet af syntetisk kulstoffattigt brændstof på en massebalance i henhold til artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001, som afspejler den indkøbte blanding af fossile brændstoffer og RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof.

3. Hvis de indkøbte batcher af RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof ikke fysisk leveres til et specifikt luftfartøj, kan luftfartøjsoperatøren bestemme RFNBO eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof ved hjælp af fortegnelser over køb af RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof med et tilsvarende energiindhold.

Artikel 54c

Betingelser for luftfartøjsoperatørers tildeling af nulsats til biobrændstoffer, RFNBO, RCF og syntetiske kulstoffattige brændstoffer

1. Luftfartøjsoperatøren kan kun tælle biomassefraktionen i et blandet flybrændstof med ved beregningen af fraktionen af biomasse med nulsats, i det omfang biobrændstofindholdet opfylder kriterierne i artikel 38, stk. 5.

2. Luftfartøjsoperatøren kan kun tælle fraktionen af RFNBO eller RCF i et blandet flybrændstof med ved beregningen af fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats, i det omfang indholdet af RFNBO eller RCF opfylder kriterierne i artikel 39a, stk. 3.

3. Luftfartøjsoperatøren kan kun tælle fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof i et blandet flybrændstof med ved beregningen af fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats, i det omfang indholdet af syntetisk kulstoffattigt brændstof opfylder kriterierne i artikel 39a, stk. 4.

4. Luftfartøjsoperatøren kan kun ansøge om biobrændstoffer, RFNBO eller RCF og syntetiske kulstoffattige brændstoffer med nulsats, i det omfang disse brændstoffer med nulsats opfylder den maksimale mængde brændstofanvendelse fastsat i overensstemmelse med denne forordnings artikel 53a for flyvninger, for hvilke der skal returneres kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF.«

34) Artikel 55, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Uanset artikel 53 kan luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder og luftfartøjsoperatører, hvis årlige emissioner fra andre flyvninger end dem, der er omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra a), og artikel 3c, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF, er mindre end 3 000 ton CO_2, give et overslag over brændstofforbruget baseret på afstand pr. flyvepladspar med værktøjer, der er indført af Eurocontrol eller en anden relevant organisation, som kan behandle al relevant lufttrafikinformation og undgå enhver undervurdering af emissionsmængderne.«

35) Følgende indsættes som artikel 56a og 56b:

»*Artikel 56a*

Beregning af CO_2-ækvivalent for ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart

1. Hver luftfartøjsoperatør overvåger de ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart fra de af dens aktiviteter, der udføres af fly udstyret med jetmotorer, i CO_2-ækvivalent (CO_2(e)) pr. flyvning.

2. Luftfartøjsoperatøren beregner CO_2(e) pr. flyvning ved hjælp af GWP-målestandarden, særlig GWP_{20}, GWP_{50} og GWP_{100}, der som resultat giver CO_2(e)-værdier for tre tidshorisonter (20, 50 og 100 år) for hver af de overvågede flyvninger.

3. Luftfartøjsoperatøren anvender virkningsfuldhed som defineret i denne forordning og i NEATS til at finjustere GWP, jf. stk. 2, til beregningen af CO_2(e) pr. flyvning, medmindre luftfartøjsoperatøren fremlægger dokumentation for den kompetente myndighed for, at det ikke er muligt at anvende virkningsfuldhed.

4. Med henblik på at beregne CO_2(e) pr. flyvning anvender hver luftfartøjsoperatør en tilgang til beregning af CO_2(e), som omfatter følgende elementer:

a) modulet til estimering af brændstofforbrug og emissioner som beskrevet i bilag IIIa, afsnit 3

b) metode C, som består af en vejrbaseret tilgang, og metode D, som består af en positionsbaseret forenklet tilgang, som omhandlet i bilag IIIa, afsnit 4

c) en tilgang med standardværdier, som anvendes i tilfælde af manglende data, som beskrevet i bilag IIIa, afsnit 5, og afsnit IIIb.

Metode C og metode D baseres på inputdata fra de moduler, der er omhandlet i dette stykkes litra a), data fra luftfartøjsoperatøren og relevante vejrdata fra luftfartøjsoperatøren eller tredjepartskilder.

5. Hver luftfartøjsoperatør anvender metode C til at beregne CO_2(e) pr. flyvning.

6. Uanset stk. 5, kan luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder, som defineret i artikel 55, stk. 1, anvende metode D.

7. Med henblik på at anvende CO_2(e)-beregningsmodellerne på deres flyvninger skal luftfartøjsoperatørerne opfylde alle de følgende krav, enten ved hjælp af NEATS i henhold til bilag IIIa, afsnit 2, ved hjælp af egne og tredjeparters IT-værktøjer eller ved hjælp af en kombination af NEATS og disse værktøjer:

a) værktøjerne skal opfylde de krav, der er fastsat i bilag IIIa, for så vidt angår modulet til estimering af emissioner i nævnte bilags afsnit 3, 4 og 5

b) hvis der er behov for forbedrede vejrdata, som defineret i bilag IIIa, skal værktøjerne benytte den samme fælles referencemodel, nemlig modellen for numerisk vejrprognose (NWP), og vejrdata som den, der stilles til rådighed via NEATS

c) med henblik på verifikation skal værktøjerne give mulighed for og lette adgangen til de overvågede data i overensstemmelse med bilag IIIa, afsnit 4

d) værktøjerne skal sikre, at de overvågede data lagres sikkert i mindst to år med funktioner til backup og genoprettelse

e) værktøjerne skal leve op til principperne i artikel 75, stk. 1.

8. Når en luftfartøjsoperatør planlægger at anvende andre i stk. 7 omhandlede værktøjer end modulet for brændstofforbrug, forelægger luftfartøjsoperatøren først værktøjets tekniske specifikationer for Kommissionen. Kommissionen vurderer værktøjets specifikationer og godkender værktøjerne, hvis de opfylder kravene i denne forordning. Når værktøjernes tekniske specifikationer og arbejdsgange er blevet godkendt, beskriver luftfartøjsoperatøren dem nærmere i overvågningsplanen.

Artikel 56b

Dataovervågning

1. Luftfartøjsoperatøren overvåger de data, der er anført i bilag IIIa, afsnit 4.

2. De overvågede data som omhandlet i stk. 1, herunder, hvis de foreligger, data fra luftfartøjets flyvedatarekorderudstyr, tilvejebringes af luftfartøjsoperatøren.

3. Uanset stk. 2 kan luftfartøjsoperatøren med henblik på overvågningen af nogle eller samtlige data vælge at forlade sig på følgende:

a) uafhængige tredjepartskilder som f.eks. Eurocontrol

b) NEATS som beskrevet i bilag IIIa, afsnit 2.

4. Hvis der mangler data, og luftfartøjsoperatøren har påvist, at den ikke er i stand til at fremhente disse data via NEATS eller ved hjælp af andre metoder, anvender luftfartøjsoperatøren standardværdier, jf. bilag IIIa, afsnit 5, og bilag IIIb.

5. Luftfartøjsoperatørerne giver verifikatoren adgang til alle data, der er nødvendige med henblik på verifikation, herunder fortrolige data. På anmodning fra luftfartøjsoperatøren behandler den kompetente myndighed de oplysninger, luftfartøjsoperatøren har fremlagt, som fortrolige.

6. Hvis det ikke er muligt at anvendes NEATS, fordi NEATS ikke er tilgængelig, overvåger luftfartøjsoperatøren som minimum flyveinformation og luftfartøjsegenskaber pr. flyvning. I sådanne tilfælde foretager luftfartøjsoperatøren CO_2(e)-beregningen pr. flyvning på et senere tidspunkt, og senest når Kommissionen har gjort NEATS tilgængelig.

7. Hvis det ikke er muligt at anvende en fælles NWP-referencemodel, fordi den ikke er tilgængelig i NEATS, anvender luftfartøjsoperatøren, uanset artikel 56a, stk. 5, metode D. Når den fælles NWP-referencemodel er gjort tilgængelig, anvender luftfartøjsoperatøren den passende metode i overensstemmelse med artikel 56a, stk. 5 og 6.

8. NEATS ajourføres, når det er hensigtsmæssigt«

36) I artikel 58 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Driftslederen eller luftfartøjsoperatøren etablerer, dokumenterer, gennemfører og vedligeholder skriftlige procedurer for datastrømsaktiviteter til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og ikke-CO_2-relaterede virkninger og sikrer, at den årlige emissionsrapport, der udarbejdes på grundlag af datastrømsaktiviteter, ikke indeholder ukorrekte angivelser og er i overensstemmelse med overvågningsplanen, de skriftlige procedurer og denne forordning.«

b) Stk. 2, litra c), affattes således:

»c) de enkelte trin i datastrømmen — fra primære data til årlige emissionsmængder og ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart — som afspejler rækkefølgen og interaktionen mellem datastrømsaktiviteterne, herunder relevante formler og anvendte dataaggregeringstrin«

37) I artikel 66 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Håndtering af manglende data til rapportering af emissioner«

b) Stk. 2, sidste afsnit, affattes således:

»Hvis antallet af flyvninger med manglende data, jf. de to første afsnit, overstiger 5 % af de årlige flyvninger, der er rapporteret, informerer luftfartøjsoperatøren den kompetente myndighed herom uden unødig forsinkelse og træffer korrigerende foranstaltninger for at forbedre overvågningsmetoden.«

38) I artikel 68 indsættes som stk. 5 og 6:

»5. Luftfartøjsoperatøren indgiver til den kompetente myndighed på de samme betingelser som dem, der er omhandlet i stk. 1, en særskilt rapport, der omfatter de årlige ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart, som bilag til den årlige emissionsrapport.

6. Den særskilte rapport, der er omhandlet i stk. 5, skal mindst indeholde de oplysninger, der er opregnet i bilag X, afsnit 2a.«

39) Artikel 69, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Hver operatør kontrollerer jævnligt, om den anvendte overvågningsmetode kan forbedres.«

40) I artikel 70 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Den kompetente myndighed skal anlægge et konservativt skøn over emissionsmængden fra et anlæg eller en luftfartøjsoperatør og, hvis det er relevant, ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart fra en luftfartøjsoperatør i følgende situationer:«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Hvis verifikatoren i verifikationsrapporten i henhold til gennemførelsesforordning (EU) 2018/2067 har anført, at der foreligger uvæsentlige ukorrekte angivelser, som driftslederen eller luftfartøjsoperatøren ikke har rettet inden udstedelsen af verifikationsrapporten, skal den kompetente myndighed vurdere disse ukorrekte angivelser og efter omstændighederne anlægge et konservativt skøn over anlæggets eller luftfartøjsoperatørens emissionsmængde og ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart. Den kompetente myndighed oplyser driftslederen eller luftfartøjsoperatøren om, hvorvidt det er nødvendigt at rette den årlige emissionsrapport, og hvilke rettelser der i givet fald skal foretages. Driftslederen eller luftfartøjsoperatøren skal gøre disse oplysninger tilgængelige for verifikatoren.«

41) Artikel 72, stk. 1, affattes således:

»1. De samlede årlige emissioner af CO_2, N_2O og PFC samt ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart rapporteres som afrundede ton CO_2 eller CO_2(e). Anlæggets samlede årlige emissioner beregnes som summen af afrundede værdier CO_2, N_2O og PFC.«

42) I artikel 75d, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a) I andet afsnit erstattes udtrykket »biomasse« af »brændstoffer med nulsats«

b) Tredje afsnit affattes således:

»Artikel 38, stk. 5, og artikel 39a, stk. 3, anvendes i forbindelse med dette stykke, forudsat at den regulerede enhed har de relevante oplysninger om bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for brændstoffer med nulsats, der anvendes til forbrænding.«

43) I artikel 75e foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra a) og b), affattes således:

a) »en kategori A-enhed, hvis de gennemsnitlige, verificerede, årlige emissionsmængder i perioden 2027-2030 i de to år, der går forud for rapporteringsperioden inden anvendelsen af anvendelsesfaktoren, med undtagelse af CO_2, der stammer fra brændstoffer med nulsats, er 50 000 ton CO_2(e) eller derunder

b) en kategori B-enhed, hvis de gennemsnitlige, verificerede, årlige emissionsmængder i perioden 2027-2030 i de to år, der går forud for rapporteringsperioden inden anvendelsen af anvendelsesfaktoren, med undtagelse af CO_2, der stammer fra brændstoffer med nulsats, overstiger 50 000 ton CO_2(e).«

b) Stk. 3, litra a), affattes således:

»c) ubetydelige brændselsstrømme, hvor de brændselsstrømme, som den regulerede enhed har valgt, tilsammen udgør mindre end 1 000 ton fossilt CO_2 pr. år inden anvendelsen af anvendelsesfaktoren«.

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Hvis den gennemsnitlige, verificerede, årlige emissionsmængde, der anvendes til at bestemme den regulerede enheds kategori, jf. stk. 2, ikke er tilgængelig eller ikke længere er repræsentativ med henblik på stk. 2, anvender den regulerede enhed et konservativt skøn over den gennemsnitlige årlige emissionsmængde beregnet inden anvendelsen af anvendelsesfaktoren, med undtagelse af CO_2, der stammer fra brændstoffer med nulsats, til at bestemme den regulerede enheds kategori.«

d) Følgende indsættes som stk. 4a:

»4a. Uanset stk. 2, 3 og 4 kan den kompetente myndighed inden 2027 tillade den regulerede enhed at klassificere sig selv og hver enkelt brændselsstrøm på grundlag af emissionerne efter anvendelsen af anvendelsesfaktoren med undtagelse af CO_2, der stammer fra brændstoffer med nulsats, såfremt den regulerede enhed over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at den anvendelsesfaktor, der anvendes til klassificeringen, også fortsat vil være repræsentativ i de kommende år.«

e) Stk. 5 udgår.

44) Overskriften til underafsnit 4 affattes således:

»**Behandling af biomasse, syntetiske kulstoffattige brændstoffer, RFNBO og RCF**«

45) I artikel 75m foretages følgende ændringer:

a) Titlen, første punktum og indledningen affattes således:

»*Artikel 75m*

Frigivelse af brændstofstrømme, der indeholder biomasse, syntetiske kulstoffattige brændstoffer, RFNBO og RCF

1. Artikel 38, artikel 39, stk. 1, 3 og 4, og artikel 39a finder anvendelse. Med henblik herpå:«

b) I stk. 3 erstattes udtrykket »biomassefraktionen« af »fraktionen af kulstof med nulsats«.

46) I artikel 75n foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Den kompetente myndighed kan anse en reguleret enhed for at være en reguleret enhed med små emissionsmængder, hvis mindst en af følgende betingelser er opfyldt:

a) de gennemsnitlige, verificerede, årlige emissionsmængder i perioden 2027-2030 i de to år, der går forud for rapporteringsperioden inden anvendelsen af anvendelsesfaktoren, med undtagelse af CO_2, der stammer fra brændstoffer med nulsats, er mindre end 1 000 ton CO_2 pr. år

b) fra 2031 er den regulerede enheds gennemsnitlige årlige emissioner, der er rapporteret i de verificerede emissionsrapporter for den handelsperiode, der går umiddelbart forud for den indeværende handelsperiode, beregnet inden anvendelsen af anvendelsesfaktoren og med undtagelse af CO_2, der stammer fra brændstoffer med nulsats, mindre end 1 000 ton CO_2 pr. år

c) de gennemsnitlige årlige emissioner i litra a) er ikke tilgængelige eller er ikke længere repræsentative med henblik på litra a), men de årlige emissioner for den regulerede enhed i de næste fem år, beregnet inden anvendelsen af anvendelsesfaktoren og med undtagelse af CO_2, der stammer fra brændstoffer med nulsats, vil på baggrund af et konservativt skøn være mindre end 1 000 ton CO_2(e) pr. år.«

b) Følgende indsættes som stk. 1a:

»1a. Uanset stk. 1 kan den kompetente myndighed inden 2027 anse en reguleret enhed for at være en reguleret enhed med små emissionsmængder på grundlag af emissionerne efter anvendelsen af anvendelsesfaktoren med undtagelse af CO_2, der stammer fra brændstoffer med nulsats, såfremt den regulerede enhed over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at den anvendelsesfaktor, der anvendes til klassificeringen, også fortsat vil være repræsentativ i de kommende år.«

47) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) I afsnit 1 foretages følgende ændringer:

i) I punkt 4), litra g), erstattes udtrykket »biomassefraktionen« af »fraktionen af kulstof med nulsats«.

ii) Punkt 7), litra f), affattes således:

»f) hvis det er relevant, en beskrivelse af den anvendte konservative skønsmetode til bestemmelse af fraktionen med nulsats og fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats i indeholdt eller overført CO_2 i henhold til artikel 48, 49 eller 49a«

iii) Punkt 8) affattes således:

»8. en detaljeret beskrivelse af overvågningsmetoden, hvis CO_2 er kemisk bundet i overensstemmelse med artikel 49a, i givet fald i form af en beskrivelse af anvendte skriftlige procedurer, herunder følgende:

a) procedurerne for at bestemme, hvorvidt et produkt, hvori CO_2 er permanent kemisk bundet i henhold til denne forordnings artikel 49a, stk. 1, opfylder kravene i den delegerede forordning i henhold til artikel 12, stk. 3b, i direktiv 2003/87/EF og disse produkters typer af anvendelse

b) en beskrivelse af beregningsmetoden til bestemmelse af de CO_2-mængder, der er permanent kemisk bundet i overensstemmelse med artikel 49a, stk. 2.«

iv) ii) Følgende indsættes som punkt 9) og 9a):

»9. hvis det er relevant, en beskrivelse af den procedure, der er anvendt til at vurdere, om kildestrømmene med nulsats er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 38, stk. 5, artikel 39a, stk. 3, eller artikel 39a, stk. 4

9a. hvis det er relevant, en beskrivelse af den procedure, der anvendes til at bestemme mængderne af biogas med nulsats på grundlag af fortegnelser over køb i overensstemmelse med artikel 39, stk. 4, eller mængderne af RFNBO eller RCF med nulsats i overensstemmelse med artikel 39a, stk. 5«.

b) I afsnit 2 foretages følgende ændringer:

i) I punkt 1) foretages følgende ændringer:

— litra c) affattes således:

»c) en beskrivelse af procedurer, systemer og ansvarsfordelinger, som anvendes til at ajourføre, at listen over emissionskilder er komplet i løbet af overvågningsåret, med det formål at sikre, at overvågningen og rapporteringen af emissioner og ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart fra såvel egne som leased-in luftfartøjer er fuldstændig«

— Litra k), l) og m) affattes således:

»k) bekræftelse af, hvorvidt luftfartøjsoperatøren har til hensigt at anvende nogle af de i denne forordnings artikel 55, stk. 2, omhandlede værktøjer, og hvorvidt luftfartøjsoperatøren har til hensigt at anvende de forenklede procedurer i henhold til artikel 28a, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF

l) i givet fald en beskrivelse af den procedure, der anvendes til at vurdere, om biobrændstof, RFNBO, RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof er i overensstemmelse med denne forordnings artikel 54c

m) i givet fald en beskrivelse af den procedure, der anvendes til at bestemme mængderne af alternative flybrændstoffer i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, og til at sikre, at de rapporterede rene brændstoffer opfylder betingelserne i denne forordnings artikel 53a«

— Litra o) affattes således:

o) »i givet fald en beskrivelse af den procedure, der anvendes til at bestemme mængderne af støtteberettiget flybrændstof i overensstemmelse med artikel 54a, stk. 3, og til at sikre, at de rapporterede brændstoffer opfylder betingelserne i denne forordnings artikel 54a, stk. 4 og 5«

— Følgende indsættes som litra p) og q):

»p) en bekræftelse af, hvorvidt luftfartøjsoperatøren gennemfører flyvninger i henhold til artikel 56a, stk. 1)

q) en bekræftelse af, hvorvidt luftfartøjsoperatøren kun agter at anvende NEATS til at bestemme de ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart, eller om luftfartøjsoperatøren, for alle de overvågede data eller en del af dem, agter at benytte egne eller tredjeparters IT-værktøjer, jf. artikel 56a, stk. 7«

ii) Punkt 2, indledningen, affattes således:

»2. Med henblik på overvågning af emissioner skal overvågningsplanen indeholde følgende oplysninger for luftfartøjsoperatører, der ikke har små emissionsmængder i henhold til artikel 55, stk. 1, eller som ikke agter at bruge værktøjet for operatører med små emissionsmængder i henhold til artikel 55, stk. 2:«

iii) Følgende indsættes som punkt 3:

»3. Med henblik på overvågning af ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart indeholder overvågningsplanerne, alt efter hvad der er relevant, følgende oplysninger for luftfartøjsoperatører, der ikke kun anvender NEATS til at bestemme de ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart:

a) en beskrivelse af modulet til estimering af brændstofforbrug og emissioner, CO_2(e)-beregningsmodellen og de tilknyttede IT-værktøjer, som luftfartøjsoperatøren agter at benytte

b) en beskrivelse af og et flowdiagram for processen til overvågning af data vedrørende CO_2(e)-beregningsmodellen som beskrevet i bilag IIIa, afsnit 4, til denne forordning

c) en beskrivelse af den skriftlige procedure, som skal sikre, at egnede data anvendes som input i CO_2(e)-beregningsmodeller i overensstemmelse med bilag IIIa til denne forordning, og at klimavirkninger af alle ikke-CO_2-agenser tages med i betragtning for hver flyvning

d) en beskrivelse af den skriftlige procedure til påvisning og vurdering af manglende data og anvendelse af de standardværdier, der er beskrevet i bilag IIIa, afsnit 5, og bilag IIIb til denne forordning, for at kompensere for de manglende data.«

c) Afsnit 4, punkt 3), affattes således:

»3. Hvis det er relevant, en beskrivelse af den procedure, der er anvendt til at vurdere, om brændselsstrømme med nulsats er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 38, stk. 5, artikel 39a, stk. 3 eller 4, og hvis det er relevant, artikel 75m, stk. 2, i denne forordning«

48) I bilag II foretages følgende ændringer:

a) I afsnit 1 foretages følgende ændringer:

i) Stk. 2 affattes således:

»Hvis tabel 1 ikke indeholder aktiviteter anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, og massebalancen i artikel 25 i nærværende forordning ikke anvendes, benytter driftslederen metodetrinene anført i tabel 1 under »Forbrænding af brændsler og brændsel tilført som procesmateriale« for disse aktiviteter.«

ii) I tabel 1 foretages følgende ændringer:

— Ellevte række, titlen »**Raffinering af mineralolie**« affattes således:

»Raffinering af olie«

— enoghalvtredsindstyvende række, titlen »**Fremstilling af primær aluminium**«, affattes således:

»**Fremstilling af primær aluminium eller aluminiumoxid**«

— Følgende rækker tilføjes i slutningen af tabellen:

»Opsamling, overførsel og geologisk lagring af CO_2 på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF					
Massebalance af overført CO_2	CO_2, der overføres ind i eller ud af et anlæg, transportinfrastruktur eller lagringsanlæg samt udluftningsemissioner, emissioner fra udsivningsuheld eller fugitive emissioner [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Udluftning, udsivning og fugitive emissioner af CO_2	CO_2 fra udluftningsemissioner, emissioner fra udsivningsuheld eller fugitive emissioner [t]	±17,5 %	± 12,5 %	± 7,5 %«	

b) Afsnit 2.1, første afsnit, affattes således:

»Hvis en biomassefraktion eller en RFNBO- eller RCF-fraktion eller en fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof bestemmes for en brændselsblanding eller et materiale, er de definerede metodetrin relateret til den foreløbige emissionsfaktor. For fossile brændsler og materialer skal de definerede metodetrin relateres til emissionsfaktoren.«

c) Afsnit 2.4 affattes således:

»2.4 **Metodetrin for biomassefraktion**

Metodetrin 1: Driftslederen anvender en gældende værdi, som den kompetente myndighed eller Kommissionen offentliggør, eller værdier i henhold til artikel 31, stk. 1.

Metodetrin 2: Driftslederen anvender en vurderingsmetode, der er godkendt i henhold til artikel 39, stk. 2, andet afsnit.

Metodetrin 3a: Driftslederen anvender analyser i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2, første afsnit, og i overensstemmelse med artikel 32-35.

Metodetrin 3b: For brændsler, som stammer fra en fremstillingsproces med veldefinerede og sporbare tilførselsstrømme, kan operatøren basere sit skøn på en materialebalance over det fossile kulstof og det biomassekulstof, som indgår i eller udgår af processen, som f.eks. det massebalancesystem, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001.

Antager en driftsleder, at den fossile fraktion udgør 100 % i henhold til denne forordnings artikel 39, stk. 1, tildeles biomassefraktionen ikke et metodetrin.«

d) Følgende indsættes som afsnit 2.5:

»2.5 **Metodetrin for RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof**

Metodetrin 1: Operatøren bestemmer RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof på grundlag af massebalancesystemet i overensstemmelse med artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001.

Antager en driftsleder, at den fossile fraktion udgør 100 % i henhold til denne forordnings artikel 39, stk. 1, tildeles RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof ikke et metodetrin.«

e) I afsnit 3.1 foretages følgende ændringer:

i) Tredje afsnit affattes således:

»Hvis en biomassefraktion eller en RFNBO- eller RCF-fraktion eller en fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof bestemmes for en brændselsblanding eller et materiale, skal de definerede metodetrin relateres til det samlede kulstofindhold. Kulstoffets biomassefraktion bestemmes ved brug af metodetrinene defineret i afsnit 2.4 i dette bilag. Kulstoffets fraktion af RFNBO eller RCF eller syntetisk kulstoffattigt brændstof bestemmes ved brug af metodetrinene defineret i afsnit 2.5 i dette bilag.«

ii) Underafsnittet »Metodetrin 2b«, første punktum, affattes således:

»Metodetrin 2b: Driftslederen udleder kulstofindholdet fra emissionsfaktorer for brændsel baseret på en af følgende fastsatte referencer sammenholdt med en empirisk korrelation, som bestemmes mindst en gang om året i henhold til denne forordnings artikel 32-35:«

f) Følgende tilføjes som afsnit 3.4:

»3.4 **Metodetrin for RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof**

Metodetrinene i afsnit 2.5 i dette bilag anvendes.«

g) g) I afsnit 4 indsættes følgende stykke før afsnit 4.1:

»Uanset bestemmelserne i dette afsnit og de efterfølgende underafsnit kan operatører tildele nulsats til procesemissioner fra materialer, forudsat at materialerne opfylder alle følgende betingelser:

i) materialerne opfylder ikke definitionerne af RFNBO'er, RCF'er eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer

ii) de blev produceret i et andet anlæg, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF

iii) CO_2 blev kemisk bundet til at producere materialerne

iv) anlægget, der udledte den i nr. iii) omhandlede CO_2, medtog denne CO_2 i sin årlige emissionsrapport

v) materialerne lever ikke op til specifikationen for et produkt, som er opført i den delegerede forordning, der er vedtaget i medfør af artikel 12, stk. 3b, i direktiv 2003/87/EF.«

h) Følgende tilføjes som afsnit 4.7:

»4.7 **Metodetrin for RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof**

Metodetrinene i afsnit 2.5 i dette bilag anvendes.«

49) I bilag IIa foretages følgende ændringer:

a) I afsnit 2.1 indsættes følgende som andet afsnit efter første afsnit:

»Hvis en RFNBO- eller RCF-fraktion eller en fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof bestemmes for en brændselsblanding, skal de definerede metodetrin relateres til den foreløbige emissionsfaktor.«

b) Følgende indsættes som afsnit 2.3a:

»2.3a **Metodetrin for RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof**

Metodetrin 1: Operatøren bestemmer RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof på grundlag af massebalancesystemet i overensstemmelse med artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001.

Antager en driftsleder, at den fossile fraktion udgør 100 % i henhold til denne forordnings artikel 39a, stk. 1, tildeles RFNBO- eller RCF-fraktionen eller fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof ikke et metodetrin.«

50) Bilag III, titlen, affattes således:

»**Overvågningsmetoder for emissioner fra luftfart (artikel 53)**«

51) Følgende indsættes som bilag IIIa og IIIb:

»

BILAG IIIa

Overvågningsmetoder for ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart (artikel 56a)

1. DEFINITIONER VEDRØRENDE IKKE-CO_2-RELATEREDE VIRKNINGER AF LUFTFART

1. »flyveinformation«: som minimum kaldesignalet som omhandlet i denne forordnings artikel 51, dato og tidspunkt for luftfartøjets afgang og ankomst udtrykt i koordineret verdenstid (UTC) og ICAO-koderne og/eller Den Internationale Luftfartssammenslutnings (IATA's) identifikatorer for afgangs- og bestemmelseslufthavne med henblik på entydig identifikation af den givne flyvning

2. »flyvefaseinformation«: opdelingen af data (f.eks. luftfartøjets 4D-position og brændstofstrøm) efter operationelle flyvefaser (start, stigning, march, m.m.)

3. »operationelle begrænsninger«: grænserne for højde, luftfartøjets hastighed og lastfaktor for hver flyvefase

4. »egenfart«: luftfartøjets hastighed i forhold til den luftmasse, det flyver igennem, i meter pr. sekund (m/s)

5. »luftfartøjets 4D-position«: et luftfartøjs firedimensionale position defineret ved dets breddegrad, i decimaltal, længdegrad, i decimaltal, og højde i trykhøjde på ethvert givet tidspunkt mellem flyvningens begyndelse og afslutning

6. »tidsstempel«: et øjebliksbillede af data (f.eks. luftfartøjets 4D-position og brændstofstrøm), som svarer til ethvert givet tidspunkt, i sekunder, under flyvningen, som skal tages i betragtning sammen med tidsintervallet

7. »tidsinterval«: tiden i sekunder, der forløber mellem to tidsstempler under flyvningen, og som ikke overstiger 60 sekunder

8. »seneste flyveplan«: den seneste flyveplan, som er tilgængelig og anerkendt af den relevante luftfartstjeneste for en given flyvning, inden den finder sted. Den seneste flyveplan kan være Eurocontrols Regulated Tactical Flight Model (RTFM) eller alternativt Eurocontrols Filed Tactical Flight Model (FTFM) eller tilsvarende, hvad nøjagtighed angår

9. »fløjet flyvevej«: den vej, som luftfartøjet har fulgt fra dets oprindelsessted (afgangssted) til dets bestemmelsessted (ankomststed), og som udgøres af alle tidsstemplerne, som er registreret under flyvningen. Den fløjne flyvevej kan fastlægges på grundlag af data fra flyvedatarekorderudstyr eller fra tredjeparter. Nøjagtigheden bør, hvor det er muligt, svare til Eurocontrols Current Tactical Flight Model (CTFM)

10. »flyvedatarekorderudstyr«: en specialiseret elektronisk enhed, der er installeret i luftfartøjet til at registrere forskellige parametre og hændelser under flyveoperationer. Disse parametre kan omfatte, men er ikke begrænset til kontrolinput, oplysninger om luftfartøjets præstationer, motordata og navigationsinformationer

11. »tredimensionale strålingsvariabler«: et antal variabler som f.eks. strålingsfluxtæthed og strålingsvarmesatser, som beskriver, hvordan stråling varierer i rummet, herunder Jordens overflade og atmosfære, og hvordan den ændrer sig som funktion af tid

12. »tryk«: den kraft, udtrykt i Pascal (Pa), som udøves af luftens vægt i atmosfæren over et givet punkt, hvor luftfartøjet befinder sig på et givet tidspunkt under flyvningen, idet der tages højde for tredimensionale strålingsvariabler

13. »omgivende lufttemperatur«: temperaturen, i Kelvin (K), i den luft, der omgiver et luftfartøj på ethvert givet tidspunkt under flyvningen, angivet i forbindelse med tredimensionale strålingsvariabler

14. »specifik luftfugtighed«: forholdet vanddamp pr. kg. luftmasse i alt (kg/kg), der omgiver et luftfartøj på ethvert givet tidspunkt under flyvning, angivet i forbindelse med tredimensionale strålingsvariabler

15. »international standard atmosphere (international standardatmosfære – ISA)«: en standard, som den faktiske atmosfære sammenholdes med på et hvilket som helst tidspunkt, på grundlag af de specifikke værdier for tryk, tæthed og temperatur ved middelvandstanden, hver af hvilke falder som funktion af tiltagende højde

16. »grundlæggende vejrdata«: den kategori af oplysninger, der for hver flyvning som minimum omfatter trykket, den omgivende lufttemperatur og den specifikke luftfugtighed, og som benyttes i moduler til estimering af brændstofforbrug og emissioner. Her kan disse værdier estimeres, som minimum, ved hjælp af standardiseret, højdeafhængig korrektion og/eller baseres på tredjeparters observationer efter flyvningen

17. »relativ luftfugtighed over is«: koncentrationen af vanddamp, i procent, som er til stede i luften sammenholdt med vanddampens koncentration ved mætningspunktet for is

18. »østgående og nordgående vind«: den horisontale hastighed af vind, der bevæger sig mod øst eller nord, i meter pr. sekund, på ethvert givet tidspunkt under flyvning, angivet i forbindelse med tredimensionale strålingsvariabler

19. »vertikal hastighed«: hastigheden af luftens bevægelse i opadgående eller nedadgående retning (i Pa/s), hvor negative værdier for vertikal hastighed angiver en opadgående bevægelse. Det er nødvendigt at beregne f.eks. advektion og vindvariation

20. »specifikt isindhold af vand i skyer«: massen af ispartikler i skyer pr. kg. af den samlede masse af fugtig luft (kg/kg), der omgiver et luftfartøj på ethvert givet tidspunkt under flyvning, angivet i forbindelse med tredimensionale strålingsvariabler

21. »geopotentiale«: kraften af det tyngdefelt, som et luftfartøj udsættes for i forskellige højder, på et hvilket som helst tidspunkt under flyvningen, i kvadratmeter pr. sekund i anden (m^2/s^2), angivet i forbindelse med tredimensionale strålingsvariabler

22. »udgående langbølget stråling«: den samlede stråling, der udledes i rummet af Jordens atmosfæres system, i W/m^2, på et hvilket som helst tidspunkt under flyvningen, angivet i forbindelse med tredimensionale strålingsvariabler

23. »reflekteret solstråling«: den del af sollyset, som reflekteres tilbage i rummet af Jordens overflade, skyer, aerosoler og andre atmosfæriske partikler, i W/m^2, på et hvilket som helst tidspunkt under flyvningen, angivet i forbindelse med tredimensionale strålingsvariabler

24. »direkte solstråling«: den del af sollyset, som når Jordens overflade direkte fra Solen uden at blive spredt eller reflekteret af atmosfæren eller skyer, i W/m^2, på et hvilket som helst tidspunkt under flyvningen, angivet i forbindelse med tredimensionale strålingsvariabler

25. »fælles referencemodel for numerisk vejrprognose (NWP)«: et beregningssystem, der anvendes inden for meteorologi, og som omfatter algoritmer og matematiske formularer, der er implementeret i software og beregnet til at simulere og forudsige atmosfæriske forhold for et defineret geografisk og tidsmæssigt område (geografisk kvadratnet). For så vidt angår forbedrede vejrdata, stiller Kommissionen en fælles referencemodel for numerisk vejrprognose til rådighed via NEATS

26. »forbedrede vejrdata«: den kategori af oplysninger, der for hver flyvning omfatter trykket, den omgivende lufttemperatur, den specifikke luftfugtighed, den relative luftfugtighed over is, den østgående og nordgående vind, den vertikale hastighed, det specifikke isindhold af vand i skyer, geopotentialet, den udgående langbølgede stråling, reflekteret solstråling og direkte solstråling, taget som input fra en fælles referencemodel for numerisk vejrprognose, som Kommissionen stiller til rådighed via NEATS

27. »motoridentifikator«: flymotorens unikke identifikationsnummer som opført i ICAO's motoremissions-database eller tilsvarende, som gør det muligt på utvetydig vis at identificere de motorer, som er fastgjort til luftfartøjet ved hjælp af internationalt anerkendte standardiserede lister

28. »luftfartøjets masse«: luftfartøjets masse i kg langs flyvevejen, hvilket er lig med startmassen fratrukket det brændstof, som er forbrændt på et givet tidspunkt. Hvis luftfartøjets masse ikke er tilgængelig, kan den fastslås tilnærmelsesvist på grundlag af enten startmasse eller lastfaktoren og enten den givne brændstofstrøm eller brændstofstrømmen som beregnet ved en simulering af luftfartøjets præstationer ved hjælp af modulet for brændstofforbrug

29. »startmasse«: luftfartøjets masse ved startløbets påbegyndelse, herunder alt og alle, der befordres på det tidspunkt, i kg. Startmassen anvendes til at fastslå luftfartøjets omtrentlige masse, hvis denne ikke er angivet. Hvis startmassen ikke er tilgængelig, kan den omtrentlige startmasse fastslås på grundlag af lastfaktoren

30. »maksimal startmasse«: den maksimal masse i kg med hvilken et luftfartøjs pilot må starte, som specificeret af luftfartøjsproducenten

31. »maksimal nyttelastmasse«: den maksimale masse af passagerer og tilknyttet bagage, massen af fragt, herunder post og håndbagage, som et luftfartøj kan transportere. Værdier for maksimal nyttelast kan opnås ved hjælp af det anvendte modul for brændstofforbrug

32. »lastfaktor«: vægten af passagerer, fragt og bagage, herunder post og håndbagage, udtrykt som fraktion af den maksimal nyttelastmasse. Lastfaktoren anvendes til at fastslå den omtrentlige startmasse, hvis denne ikke er angivet. Hvis lastfaktoren ikke er variabel, benyttes en konservativ standardværdi, i overensstemmelse med bilag IIIa, afsnit 5

33. »brændstofstrøm«: massen af brændstof i kg, som passerer gennem luftfartøjets brændselssystem og ind i luftfartøjets motorer pr. sekund under flyvningen. Brændstofstrømmen kan simuleres under flyveplanlægning, måles under flyvningen eller estimeres ved hjælp af modulet for brændstofforbrug

34. »luftfartøjets motoreffektivitet«: procentdelen af brugbar reaktionskraft, som genereres af en flymotor i forhold til energiinputtet fra brændstof

35. »luftfartøjets præstationer«: den kategori af oplysninger, der omfatter brændstofstrøm og luftfartøjets motoreffektivitet ved hjælp af alle tidsstempler

36. »brændstofs forhold mellem brint og kulstof pr. flyvning«: antallet af brintatomer (H) pr. kulstofatom (C) pr. molekyle brændstof, der bruges pr. flyvning

37. »brændstoffets aromaindhold pr. flyvning«: procentdelen af aromatiske kulbrinter i det brændstof, der bruges, pr. flyvning

38. »brændstofegenskaber pr. flyvning«: den kategori af oplysninger, der for hver flyvning omfatter det ombordværende brændstofs forhold mellem brint og kulstof, aromaindhold og nedre brændværdi.

2. SYSTEM TIL OVERVÅGNING AF IKKE-CO_2-RELATEREDE VIRKNINGER AF LUFTFART (NEATS)

For at minimere den administrative byrde stiller Kommissionen NEATS til rådighed for luftfartøjsoperatører, akkrediterede verifikatorer og kompetente myndigheder med henblik på at lette og så vidt muligt automatisere overvågning, rapportering og verifikation af ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart.

NEATS er tilpasset principperne i denne forordnings artikel 75, stk. 1, og omfatter en særlig og sikret brugergrænseflade til hver luftfartøjsoperatør, verifikator og kompetent myndighed.

Overvågning:

NEATS strømliner overvågningsprocessen, idet den direkte indarbejder eller giver adgang til tilgængelige flyveje og vejrdata indsamlet af tredjeparter, hvilket gør det muligt at indskrænke luftfartøjsoperatørernes overvågning til luftfartøjsegenskaber og brændstofegenskaber, hvor det er nødvendigt, jf. bilag IIIa, afsnit 1, eller at gøre processen fuldt automatisk, afhængigt af om der anvendes standardværdier.

NEATS indarbejder tilgange til CO_2(e)-beregning som anført i denne forordnings artikel 56a, stk. 4, og stiller en fælles NWP-referencemodel til rådighed, hvis der er behov for forbedrede vejrdata (metode C). Resultatet af dette er beregningen CO_2(e) pr. flyvning som en del af de overvågede data.

Rapportering:

NEATS strømliner den rapportering, der er omhandlet i denne forordnings artikel 68, stk. 5. Ved afslutningen på hvert rapporteringsår genererer værktøjet automatisk XML-tabellen som omhandlet i bilag X, afsnit 2a, stk. 9, til denne forordning, hvilket mindsker den administrative byrde, der er forbundet med rapportering.

Verifikation:

NEATS strømliner den verifikation og krydskontrol, der udføres af henholdsvis verifikatoren og den kompetente myndighed. NEATS omfatter midler til at verificere CO_2(e) pr. flyvning, samtidig med at fortrolige data beskyttes.

Lagring af data:

NEATS giver mulighed for at lagre alle data (fra luftfartøjsoperatører og tredjeparter), indkoder på sikker vis fortrolige data og beskytter dem mod at blive lækket, hvis luftfartøjsoperatøren uploader sådanne data til NEATS, så længe luftfartøjsoperatøren angiver, at de er fortrolige.

Gennemsigtighed:

NEATS benytter sig af avancerede modeller til beregningen af CO_2(e) for ikke-CO_2-relaterede virkninger. Luftfartøjsoperatører kan også udvikle egne værktøjer eller benytte tredjepartsværktøjer, forudsat at disse værktøjer er i overensstemmelse med kravene i dette bilag.

NEATS leverer data til et offentligt websted, hvor ikkefortrolige data og CO_2(e) pr. flyvning og pr. luftfartøjsoperatør opsummeres.

3. MODULER FOR BRÆNDSTOFFORBRUG OG ESTIMERING AF EMISSIONER FOR IKKE-CO_2-RELATEREDE VIRKNINGER AF LUFTFART

Modul for brændstofforbrug:

Modulet for brændstofforbrug er baseret på en kinetisk tilgang til simulering af luftfartøjers præstationer, som gør det muligt nøjagtigt at forudsige luftfartøjers flyvevej og dermed forbundne brændstofforbrug inden for de operationelle begrænsninger i alle faser af flyvningen og i alle faser af flyvningen. Modellen bearbejder det teoretiske grundlag for at beregne parametre for luftfartøjers præstationer, herunder oplysninger om modstand, opdrift, vægt, reaktionskraft, brændstofforbrug og hastighed ved luftfartøjets stignings-, march- og nedstigningsfaser, idet det antages, at luftfartøjet opererer normalt. Desuden udgør de luftfartøjsspecifikke koefficienter vigtige datainput for beregningen i forbindelse med specifikke luftfartøjstypers flyvevej.

Modul til estimering af emissioner:

Modulet til estimering af emissioner gør det muligt at beregne flymotorers emissioner af NO_x, HC og CO ved hjælp af korrelationsligninger uden egne modeller for luftfartøjers og motorers præstationer sammen med egne karakteristikker for motorers emissioner. Dette modul anvender udstødningsemissionsindekser fra ICAO's motortypecertificering på på forhånd fastsatte referencebetingelser på jorden og estimerer de tilsvarende emissionsindekser under flyvning på grundlag af ISA-betingelser og med brug af korrektionsfaktorer for forskelle i ISA-betingelserne for temperatur, tryk og fugtighed.

4. CO_2(e)-BEREGNINGSMODELLER FOR IKKE-CO_2-RELATEREDE VIRKNINGER AF LUFTFART

Generelle kriterier:

I CO_2(e)-beregningsmodellerne skal luftfartøjsoperatøren klimavirkningerne af alle ikke-CO_2-agenser pr. flyvning i betragtning, herunder flyveveje (flyveplan og fløjet flyvevej), luftfartøjsegenskaber og brændstofegenskaber pr. flyvning. Emissionerne fra hver flyvning behandles som impulsemissioner. Når CO_2(e)-beregningsmodellerne anvendes, benyttes af flyvevejen afhængige data om luftfartøjets emissioner til at beregne følgende elementer:

a) ændringer af sammensætningen af emissionerne

b) udviklingen over tid af strålingspåvirkning forårsaget af ændringer af sammensætningen

c) ændringer i temperaturen nær overfladen forårsaget af emissioner fra luftfartøjet, der er afhængige af flyvevejen.

Indsatsen til administration og beregning holdes på et lavt niveau for at sikre gennemførlighed for alle interessenter. Modellen eller modellerne skal være gennemsigtige og egnede til operativ brug.

Afhængigt af modellen er der to typer lister over krav:

Metode C:

For de vejrbaserede tilgange tages detaljerede oplysninger om klimavirkninger fra alle luftfartøjets ikke-CO_2-emissioner på et specifikt sted og tidspunkt i betragtning under hensyntagen til aktuelle vejroplysninger med henblik på at beregne klimaoptimerede firedimensionale flyveveje for den individuelle flyveplanlægning. For at muliggøre detaljeret regnskabsføring over klimavirkninger med hensyn til aktuelle atmosfæriske forhold, skal forskellige luftfartøjer, fremdriftstyper og brændstofegenskaber udtrykkeligt tages i betragtning i modellerne. Der skal indgå estimater for dannelsen, livscyklus og klimavirkningerne af kondensstriber for de enkelte flyvninger og opholdstiden for udledningerne af H_2O og NO_x og deres indvirkning på atmosfærens sammensætning. For at kunne levere avancerede oplysninger til brug i den daglige flyveplanlægning skal modellen eller modellerne foretage beregningerne på effektiv vis.

Hver luftfartøjsoperatør skal overvåge følgende data for hver flyvning:

a) flyveinformation

b) flyvevej, som minimum defineret som den seneste flyveplan

c) forbedrede vejrdata

d) luftfartøjsegenskaber

e) (valgfrit) oplysninger om luftfartøjets præstationer. Der benyttes fortrinsvis planlagt brændselsstrøm med henblik på tilpasning til de seneste tilgængelige flyveplansoplysninger

f) brændstofegenskaber pr. flyvning.

Metode D:

Til den positionsbaserede forenklede tilgang skal luftfartøjsoperatøren benytte en eller flere klimarespons-modeller til at estimere virkningen af alle ikke-CO2-relaterede virkninger pr. flyvning på et klimatologisk grundlag. Værktøjet eller værktøjerne skal benyttes til at vurdere klimafordelene ved generelle ruteføringsmuligheder, samtidig med at der tages højde for generelle forskelle mellem luftfartøjer, fremdriftstyper og brændstofegenskaber ved hjælp a deres fysiske parametriseringer. CO_2(e) beregnet med den positionsbaserede forenklede tilgang skal udligne store afvigelser for individuelle flyvninger i løbet af en længere periode. Modellen eller modellerne bør sikre en mindsket indsats, hvad angår behov for og beregning og behandling af data sammenholdt med modellen eller modellerne for den vejrbaserede tilgang.

Som en undtagelse fra metode C, kan luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder som defineret i denne forordnings artikel 55, stk. 1, overvåge følgende data pr. flyvning:

a) flyveinformation

b) flyvevej, defineret ved den fløjne flyvevej

c) grundlæggende vejrdata

d) luftfartøjsegenskaber

e) (valgfrit) oplysninger om luftfartøjets præstationer under flyvningen

f) (valgfrit) brændstofegenskaber pr. flyvning.

5. ANVENDELSE AF STANDARDVÆRDIER FOR IKKE-CO_2-RELATEREDE VIRKNINGER AF LUFTFART

Med forbehold af den kompetente myndigheds og Kommissionens yderligere granskning skal brugen af standardværdier altid resultere i højere CO_2(e) pr. flyvning i forhold til, hvad der kan opnås med overvågede data.

1. Flyvevej:

   a) Med henblik på at anvende metode C stilles den seneste flyveplan til rådighed. Hvis RTFM eller tilsvarende ikke er tilgængelig, benyttes FTFM eller tilsvarende som standard. I så fald kan data fra tidsstemplet, hvis disse ikke er tilgængelige, beregnes ved hjælp af lineær interpolering af målte data, der stammer fra det nærmeste måletidspunkt før og efter det pågældende tidsstempel inden for samme flyvefase, forudsat at dette resulterer i en ensartet flyvevej for den givne flyvefase, særlig i marchfasen.

   b) Med henblik på anvendelse af metode D:

      i) Den fløjne flyvevej angives altid. Hvis CTFM eller tilsvarende ikke er tilgængelig, kan RTFM eller FTFM anvendes.

ii) Hvis data fra tidsstemplet ikke er tilgængelige, beregnes den ved hjælp af lineær interpolering af målte data, der stammer fra det nærmeste måletidspunkt før og efter det pågældende tidsstempel inden for samme flyvefase, forudsat at dette resulterer i en ensartet flyvevej for den givne flyvefase, særlig i marchfasen.

2. Luftfartøjsegenskaber

a) Motoridentifikator: Hvis en motoridentifikator eller tilsvarende ikke er angivet, benyttes konservative standardværdier pr. luftfartøjstype som defineret i bilag IIIb til denne forordning.

b) Luftfartøjets masse: Hvis luftfartøjets masse ikke er angivet, kan luftfartøjsoperatøren simulere luftfartøjets masse ved hjælp af startmassen. Hvis hverken luftfartøjets masse eller startmasse er tilgængelig, kan lastfaktoren benyttes til at fastslå den omtrentlige startmasse. Hvis der ikke er angivet en lastfaktor, benyttes en standardværdi på 1.

3. Luftfartøjets præstationer:

Brændstofstrøm: Hvis brændstofstrømmen ikke er tilgængelig fra flyvedatarekorderudstyret, kan luftfartøjsoperatøren benytte andre midler til at beregne brændstofstrømmen, jf. bilag IIIa, afsnit 1, til denne forordning, hvori brændstofstrømmen er defineret, under hensyntagen til reaktionskraften, som afhænger af luftfartøjets masse og egenfart.

4. Brændstofegenskaber pr. flyvning:

Hvis ingen brændstofegenskaber pr. flyvning er tilgængelige, benyttes de øvre grænser for Jet A-1-brændstof i overensstemmelse med ASTM's Standard Specification for Aviation Turbine Fuels:

a) Aromaindhold: 25 % volumen

b) Svovl: 0,3 % masse

c) Naftalen: 3,0 % volumen.

BILAG IIIb

Konservative standardmotoridentifikatorer pr. luftfartøjstype

ICAO	**Første UID**
A148	13ZM003
A19N	01P22PW163
A20N	01P22PW163
A21N	01P20CM132
A306	1PW048
A30B	1GE007
A310	1PW027
A318	7CM049
A319	1IA001
A320	1IA001
A321	3IA008
A332	4PW067
A333	4PW067
A337	3RR029
A338	04P24RR146
A339	02P23RR141
A343	2CM015
A346	8RR045
A358	01P18RR125
A359	01P21RR125
A35K	01P21RR125
A388	9EA001
A3ST	1GE021
AN72	1ZM001
B38M	01P20CM138
B39M	01P20CM138
B463	1TL003
B701	1PW001
B703	1PW001
B721	1PW008
B731	01P20CM138
B732	1PW008
B733	1CM007
B734	1CM007
B735	1CM007
B736	3CM031

B737	2CM015
B738	2CM015
B739	3CM034
B741	8PW088
B742	1RR011
B743	1PW029
B744	1RR010
B748	13GE157
B74S	8PW088
B752	1RR011
B753	3RR034
B762	1PW026
B763	5GE085
B764	5GE085
B772	3GE060
B773	2RR024
B77L	01P21GE217
B77W	01P21GE217
B778	01P21GE217
B779	01P21GE217
B788	02P23RR138
B789	02P23RR138
B78X	02P23RR138
BCS1	16PW111
BCS3	16PW111
C550	1PW037
C560	1PW037
C650	1AS002
C680	7PW077
C68A	7PW077
C700	01P18HN013
C750	6AL024
CL30	11HN003
CL35	01P14HN011
CL60	10GE130
CRJ2	01P05GE189
CRJ7	01P11GE202
CRJ9	01P08GE190
CRJX	01P08GE193
E135	01P10AL033

E145	6AL006
E170	01P08GE197
E190	10GE130
E195	10GE130
E290	04P20PW200
E295	04P20PW201
E35L	6AL006
E545	11HN003
E550	01P14HN016
E55P	01P14HN016
E75L	01P08GE197
E75S	01P08GE197
F100	1RR020
F2TH	01P07PW146
F900	1AS001
FA10	1AS002
FA50	1AS002
FA7X	03P16PW192
FA8X	03P15PW193
G280	01P11HN012
GA5C	01P22PW142
GA6C	01P22PW141
GALX	7PW077
GL5T	4BR004
GL7T	21GE185
GLEX	4BR004
GLF4	11RR048
GLF5	4BR004
GLF6	4BR004
H25B	1AS001
H25C	7PW077
HA4T	01P07PW146
IL62	1KK001
IL86	1KK003
LJ35	1AS001
LJ45	1AS002
LJ55	1AS002

MD11	5GE085
MD90	1IA001
RJ85	1TL004
SU95	01P11PJ004
T154	1KK001«

52) I bilag IV foretages følgende ændringer:

a) Afsnit 2, titlen, affattes således:

»RAFFINERING AF OLIE SOM ANFØRT I BILAG I TIL DIREKTIV 2003/87/EF«

b) I afsnit 5 foretages følgende ændringer:

1) Afsnit 5, titlen, affattes således:

»FREMSTILLING AF JERN OG STÅL SOM ANFØRT I BILAG I TIL DIREKTIV 2003/87/EF«

2) I afsnit 5, punkt B, første stykke, erstattes udtrykket »støbejern« af »jern«.

c) Afsnit 6, punkt A, første afsnit, affattes således:

»Driftslederen anvender ikke bestemmelserne i dette afsnit til overvågning og rapportering af CO_2-emissioner fra fremstilling af jern og stål og primær aluminium.«

d) I afsnit 7 foretages følgende ændringer:

i) Titlen affattes således:

»CO_2-EMISSIONER FRA FREMSTILLING ELLER BEARBEJDNING AF PRIMÆR ALUMINIUM ELLER ALUMINIUMOXID SOM ANFØRT I BILAG I TIL DIREKTIV 2003/87/EF«

ii) Punkt A, første og andet afsnit, affattes således:

»Driftslederen anvender bestemmelser fra dette afsnit til overvågning og rapportering af CO_2-emissioner fra fremstillingen af aluminiumoxid ((Al_2O_3)), fremstillingen af elektroder til primær aluminiumsmeltning, herunder uafhængige anlæg til fremstilling af disse elektroder og elektrodeforbrug i forbindelse med elektrolysen.

Driftslederen overvejer som minimum følgende potentielle CO_2-emissionskilder: brændsel til produktion af varme eller damp, fremstilling af Al_2O_3, elektrodefremstilling, reduktion af Al_2O_3 under elektrolyse, der er relateret til elektrodeforbrug, brug af natriumkarbonat eller andre karbonater til røggasvask.«

e) Afsnit 10, punkt A, andet afsnit, affattes således:

»Når brændt kalk og CO_2 fra kalkstenen anvendes til renselsesformål, anses mængden af CO_2 for udledt, medmindre den er bundet i et produkt, som opfylder betingelser i denne forordnings artikel 49a, stk. 1.«

f) Afsnit 17, punkt B, andet afsnit, affattes således:

»Hvis CO_2 fra ammoniakfremstilling bruges som råmateriale til fremstilling af urinstof eller andre kemikalier eller overføres ud af anlægget til enhver brug, der ikke er omfattet af denne forordnings artikel 49, stk. 1, anses den relaterede mængde af CO_2 for udledt af det anlæg, der genererer den pågældende CO_2, medmindre den er bundet i et produkt, som opfylder betingelser i denne forordnings artikel 49a, stk. 1«.

g) I afsnit 20 foretages følgende ændringer:

i) Punkt A, litra b) og c) affattes således:

»b) råmaterialer, herunder udluftningsgas fra kalcinering af kalksten

c) spildgasser fra vaske- eller filtreringsprocesser efter karbonering.«

ii) Punkt B affattes således:

»B. **Specifikke overvågningsregler**

Emissioner fra forbrændingsprocesser, herunder røggasvask, overvåges i overensstemmelse med afsnit 1 i dette bilag. Procesemissioner fra råmaterialekomponenter og additiver overvåges i henhold til afsnit 4 i bilag II til denne forordning.

CO_2 som mellemprodukt til fremstillingen af natriumkarbonat anses for udledt af det anlæg, der genererer den pågældende CO_2, medmindre den er bundet i et produkt, der opfylder betingelserne i denne forordnings artikel 49a, stk. 1.«

h) I afsnit 21 foretages følgende ændringer:

i) Punkt A, første afsnit, affattes således:

»CO_2-opsamling kan foretages enten af dedikerede anlæg, der modtager CO_2 ved overførsel fra et eller flere andre anlæg, eller på samme anlæg, som selv udfører de aktiviteter, der udleder den CO_2, der skal opsamles, i henhold til samme tilladelse til drivhusgasemission. Alle dele af anlægget, der vedrører CO_2-opsamling og overførsel af CO_2-drivhusgasemissioner til en CO_2-transportinfrastruktur eller til et geologisk anlæg til lagring af CO_2, herunder funktionelt tilknyttede hjælpeanlæg som f.eks. mellemliggende lagring, booster-, fortætnings-, forgasnings- og rensningsstationer eller varmeapparater, skal medtages i tilladelsen til drivhusgasemission og medregnes i den tilknyttede overvågningsplan. Hvis anlægget udfører andre aktiviteter, som er omfattet af direktiv 2003/87/EF, overvåges emissionen fra disse aktiviteter i overensstemmelse med andre relevante afsnit i dette bilag.«

ii) Punkt B affattes således:

»B. **Kvantificering af overførte og udledte CO2-mængder**

B.1. *Kvantificering på anlægsniveau*

Hver enkelt driftsleder beregner emissionerne ved at tage højde for de potentielle CO_2-emissioner fra alle emissionsrelevante processer på anlægget samt den mængde CO_2, der er opsamlet og overført til CO_2-infrastrukturen, ved hjælp af følgende formel:

$$E_{\text{opsamlingsanlæg}} = T_{\text{tilført}} + E_{\text{uden opsamling}} - T_{\text{til lagring}}$$

hvor:

$E_{\text{opsamlingsanlæg}}$ =	opsamlingsanlæggets samlede drivhusgasemission
$T_{\text{tilført}}$ =	mængde CO_2 overført til opsamlingsanlægget, bestemt enten på grundlag af en eller flere kildestrømme som i en massebalancemetode i henhold til artikel 25 eller på grundlag af en målingsbaseret metode i henhold til denne forordnings artikel 40-46 og artikel 49.
$E_{\text{uden opsamling}}$ =	emissioner fra anlægget, hvis der ikke blev opsamlet CO_2, dvs. summen af emissioner fra alle andre aktiviteter på anlægget, overvåget i overensstemmelse med de relevante afsnit i bilag IV, herunder metode B i bilag IV, afsnit 22, til denne forordning for alle funktionelt tilknyttede hjælpeanlæg

$T_{til\ lagring}$ = mængde CO_2 overført til en CO_2-transportinfrastruktur eller et lagringsanlæg, bestemt enten på grundlag af en eller flere kildestrømme som i en massebalancemetode i henhold til artikel 25 eller på grundlag af en målingsbaseret metode i henhold til denne forordnings artikel 40-46 og artikel 49.

Hvis CO_2-opsamlingen udføres af det samme anlæg, som den opsamlede CO_2 stammer fra, anvender driftslederen nul for $T_{tilført}$.

Hvis der er tale om stand-alone-opsamlingsanlæg, skal disse anlægs driftsleder tage følgende i betragtning:

a) Driftslederen anser $E_{uden\ opsamling}$ for at udgøre den mængde emissioner, der stammer fra andre kilder end den CO_2, der er overført til anlægget med henblik på opsamling. Driftslederen fastsætter disse emissioner i overensstemmelse med denne forordning.

b) uanset den overvågningsmetode, der er beskrevet i dette afsnit, kan driftslederen overvåge emissionerne fra anlægget ved at benytte metode B som beskrevet i bilag IV, afsnit 22, til denne forordning.

Hvis der er tale om stand-alone-opsamlingsanlæg, skal anlæggets driftsleder ved overførsel af CO_2 til opsamlingsanlægget trække mængden T_{input} fra sit anlægs emissioner på grundlag af en eller flere kildestrømme som i en massebalancemetode i henhold til artikel 25 eller på grundlag af en målingsbaseret metode i henhold til denne forordnings artikel 49.

B.2. *Bestemmelse af overført CO_2*

Hver driftsleder bestemmer mængden af CO_2 overført fra og til opsamlingsanlægget, enten på grundlag af en eller flere kildestrømme som i en massebalancemetode i henhold til artikel 25 eller på grundlag af en målingsbaseret metode i henhold til denne forordnings artikel 40-46 og artikel 49.«

i) Afsnit 22 affattes således:

»22. BESTEMMELSE AF DRIVHUSGASEMISSIONER FRA CO_2-TRANSPORT TIL GEOLOGISK LAGRING PÅ ET LAGRINGSANLÆG MED TILLADELSE I HENHOLD TIL DIREKTIV 2009/31/EF

A. **Anvendelsesområde**

Afgrænsningen af overvågning og rapportering af emissioner fra CO_2-transport er fastlagt i CO_2-transportinfrastrukturens tilladelse til drivhusgasemission, herunder alle hjælpeanlæg, der funktionelt er forbundet til transportinfrastrukturen, som f.eks. mellemliggende lagring af CO_2, booster-, fortætnings-, forgasnings- og rensningsstationer eller varmeapparater. Hver transportinfrastruktur skal som minimum have et startpunkt og et slutpunkt, som hver især er forbundet til andre anlæg eller CO_2-transportinfrastrukturer, der udfører en eller flere af følgende aktiviteter: opsamling, transport eller geologisk lagring af CO_2. Start- og slutpunkter kan fastsættes til at være ved forgreninger af transportinfrastrukturen og ved nationale grænser. Start- og slutpunkter samt de anlæg eller den CO_2-transportinfrastruktur, de er forbundet til, fastlægges i tilladelsen til drivhusgasemission.

Hver driftsleder af en CO_2-transportinfrastruktur overvejer som minimum følgende potentielle CO_2-emissionskilder: forbrænding og andre processer på anlæg, der funktionelt er forbundet til transportinfrastrukturen, herunder boosterstationer og fortætningsstationer, forbrændingsenheder, herunder enheder med indre forbrænding i køretøjer til transport af CO_2, i det omfang emissionerne ikke er omfattet af returneringsforpligtelser knyttet til aktiviteter opført i bilag I eller II til direktiv 2003/87/EF i samme rapporteringsår, fugitive emissioner fra transportinfrastrukturen, udluftningsemissioner fra transportinfrastrukturen og emissioner fra udsivningsuheld i transportinfrastrukturen.

CO_2, der transporteres til andre formål end geologisk lagring på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF, er ikke omfattet af afgrænsningen for overvågning og rapportering af emissioner fra CO_2-transportinfrastrukturen. I tilfælde, hvor den samme infrastruktur benyttes til transport af CO_2 til forskellige formål, herunder til geologisk lagring på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF, på en måde, hvor de forskellige forsendelser ikke kan skelnes fra hinanden, anfører driftslederen af en CO_2-transportinfrastruktur dette i tilladelsen til drivhusgasemission og fastsætter en metoder til registrering og dokumentation af mængderne af CO_2, der transporteres til andre formål end geologisk lagring på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF. Driftslederen af en CO_2-transportinfrastruktur overvåger emissionerne fra den samlede mængde CO_2, der transporteres, men rapporterer som udledt den andel af emissionerne, der svarer til mængden af CO_2, der transporteres til geologisk lagring på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF, divideret med den samlede mængde CO_2, der transporteres.

B. **Kvantificeringsmetoder for CO_2**

Driftslederen af CO_2-transportinfrastrukturen opgør emissioner ved hjælp af en af følgende metoder:

a) Metode A (overordnet massebalance af alle tilførte og producerede strømme) anført i underafsnit B.1

b) Metode B (overvågning af de individuelle emissionskilder) anført i underafsnit B.2.

Driftslederen skal anvende metode B, medmindre vedkommende over for den kompetente myndighed kan dokumentere, at anvendelsen af metode A vil medføre mere pålidelige resultater med lavere usikkerhed for den samlede emission ved at anvende den bedste tilgængelige teknologi og viden på tidspunktet for ansøgning om tilladelse til drivhusgasemission og godkendelse af overvågningsplanen, uden at det medfører urimelige omkostninger. Hvis metode B anvendes, skal hver driftsleder over for den kompetente myndighed dokumentere, at den samlede usikkerhed for det årlige emissionsniveau af drivhusgasser for driftslederens transportinfrastruktur ikke overskrider 7,5 %.

Driftslederen af en CO_2-transportinfrastruktur, der anvender metode B, føjer ikke CO_2 modtaget fra et andet anlæg eller en anden CO_2-transportinfrastruktur tilladt i henhold til direktiv 2003/87/EF til det beregnede emissionsniveau og trækker ikke CO_2 overført til et andet anlæg eller en anden CO_2-transportinfrastruktur tilladt i henhold til direktiv 2003/87/EF fra det beregnede emissionsniveau.

Hver driftsleder af en CO_2-transportinfrastruktur anvender metode A til validering af resultaterne af metode B mindst en gang årligt. Til denne validering må driftslederen benytte lavere metodetrin til anvendelsen af metode A.

B.1. **Metode A**

Hver driftsleder opgør emissioner i overensstemmelse med følgende formel:

$$\text{Emissioner [t CO2]} = E_{\text{transportinfrastruktur}} + \sum iT_{IND,i} - \sum iT_{UD,i} - \Delta E_{i\ \text{transit}}$$

hvor:

Emissioner =	Samlede CO_2-emissioner fra transportinfrastrukturen [t CO_2]
$E_{\text{transportinfrastruktur}}$ =	mængde CO_2 [t CO_2] fra transportinfrastrukturens egen aktivitet, dvs. emissioner, der ikke stammer fra transporteret CO2, men udledes fra forbrænding eller andre processer, som funktionelt er forbundet til transportinfrastrukturen, overvåget i overensstemmelse med de relevante afsnit i bilag IV til denne forordning

$T_{IND,i}$ =	Mængde CO_2 overført til transportinfrastrukturen ved indgangsstedet *i*, bestemt enten på grundlag af en eller flere kildestrømme som i en massebalancemetode i henhold til artikel 25 eller på grundlag af en målingsbaseret metode i henhold til denne forordnings artikel 40-46 og artikel 49.
$T_{UD,i}$ =	mængde CO_2 overført ud af transportinfrastrukturen ved udgangsstedet i, bestemt enten på grundlag af en eller flere kildestrømme som i en massebalancemetode i henhold til artikel 25 eller på grundlag af en målingsbaseret metode i henhold til denne forordnings artikel 40-46 og artikel 49.
$\Delta E_{i\ transit}$ =	mængde CO_2 overført til transportinfrastrukturen ved indgangsstedet *i*, og som ikke overføres til andre anlæg eller en anden CO_2-transportinfrastruktur i den samme rapporteringsperiode, men senest ved fristen i denne forordnings artikel 49, stk. 7, i året efter rapporteringsperioden. Tilsvarende mængder tages ikke i betragtning for $T_{UD,i}$ for den efterfølgende rapporteringsperiode.

B.2. **Metode B**

Hver driftsleder bestemmer emissioner ved at tage højde for alle emissionsrelevante processer på anlægget samt mængden af CO_2, der er opsamlet og overført til transportinfrastrukturen, ved hjælp af følgende formel:

$$\text{Emissioner [t } CO_2\text{]} = E_{fugitiv} + E_{udluftet} + E_{udsivningsuheld} + E_{transportinfrastruktur}$$

hvor:

Emissioner =	Samlede CO_2-emissioner fra transportinfrastrukturen [t CO2]
$E_{fugitiv}$ =	Mængde fugitive emissioner [t CO_2] fra CO_2 transporteret i transportinfrastrukturen, herunder fra pakninger, ventiler, mellemliggende kompressorstationer og mellemliggende lagringsfaciliteter
$E_{udluftet}$ =	Mængde udluftningsemissioner [t CO_2] fra CO_2 transporteret i transportinfrastrukturen
$E_{udsivningsuheld}$ =	Mængde CO_2 [t CO_2] transporteret i transportinfrastrukturen, der udledes som følge af svigt i en eller flere af transportinfrastrukturens komponenter
$E_{transportinfrastruktur}$ =	mængde CO_2 [t CO_2] fra transportinfrastrukturens egen aktivitet, dvs. emissioner, der ikke stammer fra transporteret CO_2, men udledes fra forbrænding eller andre processer, som funktionelt er forbundet til transportinfrastrukturen, overvåget i overensstemmelse med de relevante afsnit i bilag IV til denne forordning.

B.2.1. *Fugitive emissioner fra transportinfrastrukturen*

Driftslederen af en CO_2-transportinfrastruktur tager højde for fugitive emissioner fra, som minimum, følgende typer udstyr:

a) pakninger

b) måleanordninger

c) ventiler

d) mellemliggende kompressorstationer

e) mellemliggende lagringsfaciliteter omfatter dem, der er monteret på køretøjer til transport af CO_2.

Driftslederen bestemmer gennemsnitlige emissionsrater (*ER*) (udtrykt i g CO_2/tidsenhed) pr. forekomst, hvor fugitive emissioner kan forventes ved driftsstart og senest ved udgangen af det første rapporteringsår, hvor transportinfrastrukturen er i drift. Driftslederen reviderer disse rater mindst hvert femte år under anvendelse af de bedste foreliggende teknikker og viden på området.

Driftslederen beregner de fugitive emissioner ved at multiplicere antallet af udstyrsdele i hver kategori med emissionsraten og indregne resultaterne for de enkelte kategorier, som vist i ligningen nedenfor:

$$Fugitive\ Em\ [tCO_2] = \left(\Sigma_{Category}\ ER\ [gCO_2/occurr] \bullet N_{occur}\right)/10^6$$

Antallet af forekomster ($N_{forekomst}$) angiver antallet af dele af det pågældende udstyr pr. kategori multipliceret med antallet af tidsenheder pr. år.

B.2.2. *Emissioner fra udsivningsuheld*

Driftslederen af CO_2-transportinfrastrukturen skal dokumentere infrastrukturens integritet ved hjælp af repræsentative (rum- og tidsrelaterede) temperatur- og trykdata. Hvis dataene indikerer, at en udsivning har fundet sted, skal driftslederen beregne mængden af udsivet CO_2 ved hjælp af en passende metode, som er dokumenteret i overvågningsplanen og baseret på industriens retningslinjer for bedste praksis, herunder ved at sammenholde forskellene i temperatur- og trykdata med de integritetsrelaterede gennemsnitlige tryk- og temperaturværdier.

B.2.3. *Udluftningsemission*

Hver driftsleder af en CO_2-transportinfrastruktur skal i overvågningsplanen fremlægge en analyse af potentielle situationer, hvor der kan forekomme emission i forbindelse med udluftning, herunder ved vedligeholdelse eller nødsituationer, samt en hensigtsmæssig og dokumenteret metode til beregning af mængden af udluftet CO_2, som er baseret på industriens retningslinjer for bedste praksis.«

j) I afsnit 23 foretages følgende ændringer:

i) Punkt A, første afsnit, affattes således:

»Den kompetente myndighed baserer afgrænsningen for overvågning og rapportering af emissioner fra geologisk lagring af CO_2 på den afgrænsning af lagringsanlægget og lagringskomplekset, som er angivet i tilladelsen i henhold til direktiv 2009/31/EF og alle hjælpeanlæg, som er funktionelt tilknyttet lagringskomplekset, som f.eks. mellemliggende lagring af CO_2, booster-, fortætnings-, forgasnings- og rensningsstationer eller varmeapparater. Hvis udsivninger fra lagringskomplekset konstateres, og disse fører til emission eller frigivelse af CO_2 til vandsøjlen, gør driftslederen straks alt følgende:

a) underretter den kompetente myndighed

b) inkluderer udsivningen som en kildestrøm eller en emissionskilde for det pågældende anlæg

c) overvåger og rapporterer emissionerne.«

ii) Punkt B, første afsnit, affattes således:

»Driftslederen for en geologisk lagringsaktivitet føjer ikke CO_2 modtaget fra et andet anlæg til det beregnede emissionsniveau, og trækker ikke CO_2, som lagres geologisk på lagringsanlægget, eller som overføres til et andet anlæg, fra det beregnede emissionsniveau. Driftslederen overvåger emissionerne fra alle hjælpeanlæg, som er funktionelt knyttet til oplagringskomplekset i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag IV, afsnit 22, til denne forordning.«

iii) Punkt B1, andet afsnit, affattes således:

»Hver driftsleder bestemmer V CO_2 enten på grundlag af en eller flere kildestrømme som i en massebalancemetode i henhold til artikel 25 eller ved at benytte en målingsbaseret metode i henhold til denne forordnings artikel 41-46. Uanset det første punktum og efter godkendelse fra den kompetente myndighed kan driftslederen medtage en hensigtsmæssig metode i overvågningsplanen til bestemmelse af V CO_2 baseret på industriens bedste praksis, hvis anvendelsen af de i første punktum omhandlede overvågningsmetoder vil føre til urimelige omkostninger, eller driftslederen kan påvise, at metoden baseret på industriens bedste praksis gør det muligt at bestemme mængderne med mindst samme nøjagtighed som med målingsbaserede metoder.«

iv) Punkt B2, første afsnit, affattes således:

»Hver driftsleder overvejer som minimum følgende potentielle yderligere emissionskilder fra forbedret kulbrinteindvinding:«

53) I bilag V foretages følgende ændringer:

a) I tabel 1 foretages følgende ændringer:

i) Tolvte række, titlen »**Raffinering af mineralolie**« affattes således:

»**Raffinering af olie**«

ii) Syvogtyvende række, titlen »**Fremstilling af primær aluminium**« affattes således:

»**Fremstilling af primær aluminium eller aluminiumoxid**«

iii) Følgende rækker tilføjes i slutningen af tabellen:

»Opsamling, overførsel og geologisk lagring af CO_2 på en lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF						
Massebalance af overført CO_2	2	i.r.	i.r.	2	i.r.	i.r.
Udluftning, udsivning og fugitive emissioner af CO_2	2	i.r.	i.r.	2	i.r.	i.r.«

54) I bilag VII, tabellen, indsættes følgende rækker efter anden række, titlen »Naturgas«:

»CO_2 overført	Mindst en gang om ugen
Røggas med henblik på artikel 43, stk. 4	For hver 50 000 ton samlet CO_2, dog mindst én gang om måneden«

55) I bilag IX foretages følgende ændringer:

a) I afsnit 2 foretages følgende ændringer:

i) Titlen affattes således:

»**Specifikke elementer for stationære anlæg**:«

ii) Punkt 6), indledningen, affattes således:

»Følgende yderligere elementer opbevares for fremstilling af primær aluminium eller aluminiumoxid:«

iii) Punkt 7), litra b), affattes således:

»b) repræsentativt sammenlagte tryk- og temperaturdata fra en transportinfrastruktur«

iv) Følgende indsættes som punkt 8):

»8) For CO_2, der er permanent kemisk bundet, i givet fald følgende yderligere elementer:

a) dokumentation for mængden af CO_2, der er permanent kemisk bundet

b) de produkttyper, hvori CO_2 blev kemisk bundet, de mængder der er fremstillet af dem og produkternes respektive anvendelser.«

b) I afsnit 3) foretages følgende ændringer:

i) Punkt 4) affattes således:

»4) Med henblik på overvågning af emissioner, dokumentation af metoden i tilfælde af manglende data, antallet af flyvninger, for hvilke data manglede, de data, der er anvendt til at lukke datahuller, hvor disse forekom, og, i de tilfælde, hvor antallet af flyvninger med manglende data oversteg 5 % af de rapporterede flyvninger, årsagerne til, at data manglede, samt dokumentation for trufne korrigerende foranstaltninger«

ii) følgende indsættes som punkt 5) og 6):

»5) Med henblik på overvågning og rapportering af ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart, alle data, som overvåges af luftfartøjsoperatøren i henhold til denne forordnings artikel 56b, stk. 2, hvis sådanne data benyttes til at beregne CO_2(e) pr. flyvning i henhold til metoden i denne forordnings artikel 56a

6) Med henblik på overvågningen af ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart, og hvis luftfartøjsoperatøren ikke anvender NEATS, antallet af flyvninger, hvor der manglede data, og hvor egnede standardværdier fra bilag IIIa, afsnit 5, og bilag IIIb til denne forordning benyttes i stedet for de manglende data.«

56) I bilag X foretages følgende ændringer:

a) I afsnit 1 foretages følgende ændringer:

i) Titlen affattes således:

»**Årlig emissionsrapport for stationære anlæg**«

ii) Punkt 6), litra a), affattes således:

a) »de samlede emissioner udtryk som t CO_2(e), herunder CO_2 fra biomassekildestrømme, som ikke er i overensstemmelse med denne forordnings artikel 38, stk. 5, eller fra RFNBO- eller RCF-kildestrømme, som ikke er i overensstemmelse med denne forordnings artikel 39a, stk. 3, eller fra kildestrømme af syntetiske kulstoffattige brændstoffer, som ikke er i overensstemmelse med denne forordnings artikel 39a, stk. 4«

iii) Punkt 6), litra f), affattes således:

f) »emissionsfaktorer, udtrykt i overensstemmelse med de krav, der er fastlagt i denne forordnings artikel 36, stk. 2, biomassefraktion, biomassefraktion med nulsats, RFNBO- eller RCF-fraktion, RFNBO- eller RCF-fraktion med nulsats, fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof, fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats samt oxidations- og omregningsfaktorer, udtrykt som dimensionsløse fraktioner«

iv) Punkt 7) affattes således:

7) »Hvis en massebalancemetode anvendes: massestrømmen og kulstofindholdet for hver kildestrøm ind i og ud af anlægget biomassefraktion, biomassefraktion med nulsats, RFNBO- eller RCF-fraktion, RFNBO- eller RCF-fraktion med nulsats, fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof, fraktion af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats samt nedre brændværdi, hvis det er relevant«

v) Punkt 8), litra a), b), c), d) og e), affattes således:

»a) mængder af forbrændt biomasse og forbrændt biomasse med nulsats eller mængder af forbrændt RFNBO eller RCF og forbrændt RFNBO eller RCF med nulsats eller mængder af forbrændte syntetiske kulstoffattige brændstoffer og forbrændte syntetiske kulstoffattige brændstoffer med nulsats, udtrykt i TJ eller anvendt i processer, udtrykt i t eller Nm^3

b) CO_2-emissioner fra biomasse og fra biomasse med nulsats eller emissioner fra RFNBO eller RCF og fra RFNBO eller RCF med nulsats, eller emissioner fra syntetiske kulstoffattige brændstoffer og fra syntetiske kulstoffattige brændstoffer med nulsats udtrykt i t CO_2, hvor den målingsbaserede metode anvendes til at bestemme emissionerne

c) en tilnærmelse for den nedre brændværdi af kildestrømmene af biomasse eller RFNBO eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer, hvis relevant

d) emissioner, mængder og energiindhold for biomassebrændsler og flydende biobrændsler, RFNBO'er eller RCF'er eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer, som forbrændes, udtrykt i t og TJ, og oplysninger om, hvorvidt biomassebrændslerne og de flydende biobrændsler eller RFNBO eller RCF og syntetiske kulstoffattige brændstoffer med nulsats er i overensstemmelse med denne forordnings artikel 38, stk. 5, eller artikel 39a, stk. 3 eller 4

e) CO_2 eller N_2O overført til et anlæg eller modtaget fra et anlæg samt al CO_2 i transit, hvor denne forordnings artikel 49 eller 50 finder anvendelse, udtrykt i t CO_2(e)«

vi) I punkt 8) indsættes følgende som litra i) og j):

»i) mængde CO_2, der er kemisk bundet i produkter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 49a, stk. 1., udtrykt i t CO_2

j) de typer og mængder af fremstillede produkter, hvori CO_2 er blevet kemisk bundet i henhold til denne forordnings artikel 49a, stk. 1, udtrykt i ton produkt«

vii) Punkt 9), litra c), affattes således:

»c) hvis det er relevant, et indirekte mål for energiindholdet fra fossile brændsler og materialer, fra biomassebrændsler og -materialer og fra RFNBO eller RCF eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer.«

b) I afsnit 2 foretages følgende ændringer:

i) Punkt 8) og 9) affattes således:

»8. Masse af rent brændstof (i ton) pr. brændstoftype opdelt på par af stater, herunder alle følgende oplysninger:

a) om det alternative flybrændstof er tildelt nulsats i overensstemmelse med denne forordnings artikel 54c

b) om brændstoffet er et støtteberettiget flybrændstof

c) for støtteberettiget flybrændstof, brændstoftypen som defineret i artikel 3c, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF

9. Samlet mængde CO_2-emissioner i ton CO_2, der udregnes med både den foreløbige emissionsfaktor og emissionsfaktoren, opdelt på afgangs- og ankomstmedlemsstat«.

ii) Punkt 12) affattes således:

»12) Memorandumposter:

a) mængde alternative flybrændstoffer, der er anvendt i rapporteringsåret (i ton), angivet pr. brændstoftype, og hvorvidt brændstofferne er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordnings artikel 54c

b) den nedre brændværdi af alternative brændstoffer«

iii) Punkt 13) affattes således:

»13) Som bilag til den årlige emissionsrapport vedlægger luftfartøjsoperatøren de årlige emissioner og årlige antal flyvninger pr. flyvepladspar. Hvis det er relevant, angives mængden af alternativt flybrændstof og støtteberettiget flybrændstof (i ton) pr. flyvepladspar. På anmodning fra luftfartøjsoperatøren behandler den kompetente myndighed disse oplysninger som fortrolige.«

c) Følgende indsættes som afsnit 2a:

»2a. LUFTFARTØJSOPERATØRERNES ÅRLIGE RAPPORTER OM IKKE-CO_2-RELATEREDE VIRKNINGER AF LUFTFART

For så vidt angår ikke-CO_2-relaterede virkninger af luftfart, skal den særskilte rapport i denne forordnings artikel 68, stk. 5, som minimum indeholde følgende oplysninger:

1. Data til identifikation af luftfartøjsoperatøren og det kaldesignal eller andre entydige designatorkoder, som anvendes i forbindelse med flyvekontroltjeneste, samt relevante kontaktoplysninger

2. Navn og adresse på verifikatoren af rapporten.

3. Rapporteringsåret.

4. Henvisning til og udgavenummer af den seneste godkendte overvågningsplan og den dato, fra hvilken den er gældende, henvisning til og udgavenummer af andre overvågningsplaner, der er relevante for rapporteringsåret.

5. Relevante ændringer i driften og afvigelser fra den godkendte overvågningsplan i rapporteringsperioden.

6. Registreringsnumre for og typer af luftfartøjer, der er anvendt i rapporteringsperioden til udførelse af de luftfartsaktiviteter, som er omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF, og som er udført af luftfartøjsoperatøren.

7. Det samlede antal flyvninger opdelt på par af stater, der er omfattet af rapporten.

8. Den samlede mængde CO_2(e) fra luftfartøjsoperatørens overvågede flyvninger pr. flyvepladspar, udtrykt i de klimamæssige målestandarder som omhandlet i denne forordnings artikel 56a, stk. 2.

9. En XML-tabel, som pr. flyvning og efter definitionerne i bilag IIIa, afsnit 1, til denne forordning, omfatter flyveinformation, luftfartøjstype, motoridentifikator og CO_2(e), udtrykt i de klimamæssige målestandarder som omhandlet i denne forordnings artikel 56a, stk. 2

10. Hvis luftfartøjsoperatøren ikke benytter NEATS til at beregne CO_2(e), men egne eller tredjeparters IT-værktøjer, jf. denne forordnings artikel 56a, stk. 7, litra b), en beskrivelse af, hvordan virkningsfuldhed er anvendt i disse værktøjer, i overensstemmelse med denne forordning og NEATS, til at forfine GWP. Hvis virkningsfuldhed ikke er anvendt i disse værktøjer, anfører luftfartøjsoperatøren en beskrivelse, hvori der redegøres for grundene til ikke at anvende virkningsfuldhed.«

d) I afsnit 4 foretages følgende ændringer:

i) I punkt 6) foretages følgende ændringer:

— Litra a) affattes således:

»a) de samlede emissioner udtrykt som t CO_2, herunder CO_2 fra biomassebrændselsstrømme, som ikke er i overensstemmelse med denne forordnings artikel 38, stk. 5, eller fra RFNBO- eller RCF-kildestrømme, som ikke er i overensstemmelse med denne forordnings artikel 39a, stk. 3, eller fra kildestrømme af syntetiske kulstoffattige brændstoffer, som ikke er i overensstemmelse med denne forordnings artikel 39a, stk. 4«

— Litra d) affattes således:

»d) emissionsfaktorer, udtrykt i henhold til de krav, der er fastlagt i denne forordnings artikel 75f, biomassefraktionen, fraktionen af biomasse med nulsats, RFNBO- eller RCF-fraktionen, fraktionen af RFNBO eller RCF med nulsats, fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof og fraktionen af syntetisk kulstoffattigt brændstof med nulsats, udtrykt som dimensionsløse fraktioner«

ii) Punkt 7), litra a) og b), affattes således:

»a) en tilnærmelse for den nedre brændværdi af brændselsstrømmene af biomasse, RFNBO eller RCF eller syntetiske kulstoffattige brændstoffer, hvis relevant

b) emissioner, mængder og energiindhold for biobrændstoffer, flydende biobrændsler, biomassebrændsler, RFNBO'er og RCF'er og syntetiske kulstoffattige brændstoffer, der er overgået til forbrug, udtrykt i t og TJ, og oplysninger om, hvorvidt de overholder bestemmelserne i denne forordnings artikel 38, stk. 5, eller artikel 39a, stk. 3 eller 4«

57) I bilag Xa affattes indledningen således:

»Sammen med oplysningerne i den årlige emissionsrapport i henhold til bilag X til denne forordning forelægger driftslederen følgende oplysninger for hvert indkøbt brændsel som defineret i artikel 3, litra af), i direktiv 2003/87/EF:«

58) I bilag Xb affattes indledningen således:

»Sammen med oplysningerne i den årlige emissionsrapport i henhold til bilag X til denne forordning forelægger den regulerede enhed følgende oplysninger for hvert indkøbt brændsel som defineret i artikel 3, litra af), i direktiv 2003/87/EF:«.

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2024.

Artikel 1, nr. 2), litra m), og nr. 42)-46), 49), 57) og 58) anvendes dog fra den 1. juli 2024.

Artikel 1, nr. 3), 5)-8), 9), litra c), nr. 21), 25)-27), 28), litra a), nr. 29), 35), 36), 38), 40), 41), 47), litra a), nr ii) og iii), nr. 47), litra b), nr. i), første og fjerde led, nr. 47), litra b), nr. iii), nr. 48), litra a), nr. ii), nr. 51), nr. 52), litra d), e) og f), nr. 52), litra g) nr. ii), nr. 52), litra h), i) og j), nr. 53), 55), litra a), nr. ii), iii) og iv), nr. 55), litra b) nr. ii), nr. 56), litra a), nr. vi), og nr. 56, litra c), anvendes fra den 1. januar 2025.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. september 2024.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand